

עֵפְתָהּ בְּמִשְׁלַח פִּי

אֲזַעַר

הַמְּשָׁלִים

לְהַבִּיז מִשְׁלַח וּמְלִיצָה הַבְּרִי תַחְמִים וְחֵידוּתָם

משלים ונמשלים המעודדים לעבודת ה' בדרך האמונה
הפשוטה

שנרקמו פתוך שיחותיו הקדושות
של ר"ק רבינו שליט"א

נערך ע"י חבורת הבהורים דחסידי ספינקא בארה"ק

לקבלת הקונטרס יש לפנות לב' יעקב יוסף איצקוביץ ני"ו

0534188594

spinka.mab@gmail.com

להבין ולהשכיל - בעזרת מושגים ודברים מעולמינו

בשבילי נברא העולם - כל העולם כל הדוממים וכל הצומחים וכל היצורים
 כולם נבראו בשביל ללמד אותי געדאנק בעבודת ה'

רבינו שליט"א השתמש עם הרבה דברים מן העולם לצורך משל להבין בעסק
 עבודת ה'

כאן בעז"ה יהיה המקום להביא בכתב משלים שזכינו לשמוע בתקופה האחרונה

כאב זה עוצמה

צאת החללית מכוכב הארץ

sen: כל הקושי של החללית, הוא לצאת מן הכדור הארץ אל החלל, לעבור
 את האטמוספירה, היות ותחת האטמוספירה יש את כח המשיכה שמושך כל
 דבר למטה. אך אחרי שעוברים את האטמוספירה, אז לא צריך כבר מנוע של
 טיל, זה נוסע אוטומטי, כי בחלל אין שום כח משיכה.

sen: לצאת אל האמונה בקב"ה, זה דבר מאד קשה, כי כל הזמן הגוף מושך
 אותך למטה. אבל שעת הכאב זה שעה שנותנים לך טיל מלא אנרגיה, וזה
 הזדמנות בשבילך לנתר לקב"ה. ולהגיע למקום שלא היתה יכול לבוא לשם
 לולי הקושי הזה.

למנף את הסכנה

צאת חללית

sen: צנטריפוגה - זה מתקן להפרדת חומרים ובה משתמשים להעשרת
 אורניום, בכדי שהיא אכן תפעל את פעולתה בהעשרת האורניום היא חייבת
 להסתובב במהירות עצומה, וככל שהמהירות גדולה יותר, כך הפעולה
 נעשית זריז יותר.

seny: הצנטריפוגה של ה'דרך' זה הסכנה. ככל שאתה חי יותר את הסכנה שלך, אתה יותר חי עם הקב"ה.

כפלט אלמנת הסכי ככין: הצנטריפוגה של ה'דרך' - זה הכאבים והכשלונות, אם יש אותם יותר אתה בטוח יותר שתגיע ל'דרך', וליעד שלך בחיים. (בתנאי שאתה לא נשבר בכאב).

הכנעה

איך צייט קול?

seny: איך צדים קוף? מניחים בסביבתו קופסא עם אגוזים, שבכדי להוציא את האגוזים מבתוכו יש פתח שרק כשהיד ישרה אפשר להכניסה, היינו פתח צר בצורת מלבן. והקוף מגיע מכניס את ידו לקופסא, לוקח חופן אגוזים, ומנסה להוציא את היד, ולא מצליח, וככה מתעקש ומתעקש לא לשחרר את האגוזים, עד שהציד תופס אותו.

seny: כך גם אנו נשברים מהכאבים והנפילות, ונופלים כשבזמן ביד העצבות והדיכאון, כי אנחנו לא מוכנים לשחרר. להיכנע לה' ולהסכים על כל מה שהוא עושה איתנו, להבין שאנחנו לא מבינים. בכדי לצאת מהעיצבון - צריך לשחרר.

להתוודות לה' - בלי להסתיר

האזנות

seny: אני תמיד אומר לאברכים שיש להם הלוואות שלא יסתתרו מהמלווים, כי כך הנושים רק יתרגזו ורק יציקו יותר. רק לבא בפניהם ולומר להם 'אין לי', וכך הנושים יחוסו ויאריכו את זמן הפירעון.

seny: כך גם אין להסתיר מה' את האמת שלי, אלא לגשת אליו ולשטוח בפניו את כל האמת שלי, צריכים להיות פתוח ואמיתי עם הבורא, 'ה' נגדך כל תאוותי' אודה עלי פשעי', וכך ה' יחוס עלינו.

כאב זה יותר שמחה

לאלמא סנא

sen: היכן אדם צריך להוציא יותר כוחות, לארח ידיד בבית או לארח שונא בביתו? לארח שונא אדם צריך להוציא יותר כוחות מצידו!

seny: בעצבות יש הרבה יותר שמחה מאשר בשמחה רגילה. כי מי מחיה את העצבות, הרבש"ע! והרבש"ע הוא שיא השמחה 'עוז וחדווה במקומו', ובשביל שה' יחיה משהו שנוגד לרצונו ולמהותו כמו למשל עצבות. צריך ה' להוציא הרבה יותר עוצמה וכוחות להחיות כזה דבר. א"כ כשמגלים את השמחה שמחיה את העצבות, אפשר להגיע לשמחה מאד עצומה. ובשביל להגיע לשמחה הזאת 'צריך לצעוק לרבש"ע שיגלה לי את השמחה הזאת'.

שפע ע"י עבודה

לאל סנא סנא חסותי

sen: אם תתקפּשְׁנָה. מכירים שאתה מחפש משהו, ופתאום אתה מוצא משהו שחיפשת לפני הרבה זמן, ועכשיו שאתה לא צריך את זה אתה מוצא את זה.

seny: אדם שמחליט לחפש קשר בורא, פתאום הוא מוצא ישועות. ושפע וברכה והצלחה. אפילו שהוא בכלל לא חיפש את זה.

השפל יתן לך גובה

בנין גבוה - צריך יסודות אלוקים

sen: בנין בונים על יסודות שתקועים עמוק באדמה, בלעדיהם הבנין יפול. אם הקבלן ירצה לבנות בנין גבוה מאד, הרי לעומת זה יצטרך להעמיק את היסודות מטה מטה.

seny: הכישלונות והכאבים שלנו מהווים לנו יסודות עמוקים שעליהם אנו יכולים לבנות קשר בורא חזק יותר מתמיד, וכבר לא יוכל הרוח שאינה מצויה של הגוף להזיז אותך מהקב"ה "במקום שבעלי תשובה עומדים אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד".

יציאה למרחב חדש ע"י הכאבים

אולטראסונה

sen: אוטוסטרדה - כביש מהיר וארוך ללא אפשרויות עצירה כלל. המהירות המותרת בו היא ללא הגבלה. ויציאות מן הכביש יש כל לפחות עשר קילומטרים, כך שאם מפספסים יציאה אחת צריכים עוד ליסוע הרבה זמן עד ליציאה הבאה.

seny: כך גם החיים שלנו הם כאוטוסטרדה אחת גדולה, דוהרים ורומסים חברים, ודוהרים אחרי הבלי העוה"ז ללא כל הבנה שיש תכלית. ויש יציאה פעם ב.. ומה הן היציאות? היציאה זה הכאב! הכאב זה אופציה לחבר אותך לקב"ה, ולהוציא אותך ממערבולות הזמן לחיי נצח ולחיי חירות, לחיים של תכלית, חיים של רגיעות ושמחה אמיתית כי 'עוז וחדווה במקומו'. השמחה נמצאת כשחיים עם הקב"ה. אם אתה מפספס את ההזדמנות שבכאב, אתה ממש חסר סיכוי לבוא לחיי תכלית והרחבה נפשית.

יראת החטא והניתוק

תפסח מרחמה ותשאח בניתוח

sen: ילד מטבעו כאשר הוא נכנס לטיפול אצל רופא שיניים הוא מפחד מהטיפול, הוא מפחד מההרדמה שמאד דוקרת. ושלא נדבר על הפחד שיש למי שהולך לעבור ניתוח. אך לשוטה ייחשב כי הוא אמור לפחד מהמחלה או מהחזר בשן, ואדרבה הוא אמור לשמוח עם זה שב"ה יש מזור ותרופה למחלתו.

seny: כמו כן העונשים שיבואו בגלל החטאים שעשינו הם כבר תרופה לחטא, ועלינו למנף את הפחד הטבעי שיש לנו מהעונשים ולפחד מהחטא עצמו היינו מעצם זה שברחנו מהקב"ה וליכלכנו את עצמנו והרחקנו את עצמנו מהחיים האמיתיים של הדביקות, אזי לנו כמה הפסדנו, על זה יהיה דווה ליבנו, על זה נבקש סליחה. להפוך את היראת העונש ליראת החטא.

להזור שורש בשביל לקבל כה

הטענת הפלאפון

sen: הפלאפון יכול לשמש אותך מצוין, אבל לא יותר מדי הרבה זמן, כי אחרי פרק זמן של כמה שעות הסוללה שלו נגמרת. ולכן אתה חייב לחבר אותו למטען כל פרק זמן מסוים כדי שהוא יוכל להמשיך לשמש אותך.

seny: אותו הדבר אם אתה לא חי עם הרבש"ע הכוחות שלך יגמרו, ולא תוכל להתמודד עם מצבים מסוימים ולהתמנף מהם, כי אתה לא מחובר למקור שממנו החיות שלך, ולכן אתה בא לאפיסת כוחות ובשעת התמודדות ולו הקלה ביותר אתה קורס. אבל אם אתה נותן נקודה של אמונה ומתחבר לקב"ה, אתה מתחבר חזרה לשורש ומקבל כוחות חדשים וכוחך יגדל להתמודד ולהתמנף מכל קושי.

הבעיה אצלינו

אמבולנס

sen: על ניידת האמבולנס כתוב אמבולנס ישר, וגם הפוך כזה: סנלובמא. וזאת כי המראות של נהגי הרכב מראים הכל בצורה הפוכה, וכשיבוא מאחוריהם אמבולנס הם לא יבינו שזה אמבולנס, זולת זה שכתוב סנלובמא שעל המראה שלהם זה יופיע 'אמבולנס' אז הם מבינים וזזים הצידה לתת לניידת לדהור.

seny: כל מה שהרבש"ע עושה זה טוב ומתוק וזה רק ימנף אותך. אבל אנחנו שעיני בשר לנו ומשוקעים בחומר, לנו זה נראה רע ומר. א"כ זה טוב גמור, וזה שזה נראה לו רע, זה בעיה שלנו. אז נטפל בבעיה שלנו - ונבין שהמח שלנו לא מבין הכל, וניתן הכנעה לרבש"ע מתוך הבנה שאני לא מבין ושזה בטח טוב.

הרבש"ע מדבר אלינו הפוך

כטח הקיב

sen: בחדר הפיקוד שמשם נשלח ההוראות לחיילים בשטח איך לנהוג, אם להפציץ או לא. הם מפחדים שהאויב יעלה להם על הטדר וישמע את

ההוראות שלהם ויעשה להם מארב. לכן הם מסכמים ביניהם שכל הוראה תאמר בצורה הפוכה והחיילים יבינו לעשות הפוך. למשל אם ההוראה היא ימינה, יבין החייל שצריך לעשות שמאלה, ואם ההוראה היא לא להפציץ, יבין החייל שצריך להפציץ.

sen: לפעמים מתעורר בנו חשק עז לעצבות, חשק עז לתאוזה ר"ל, והקב"ה נותן לנו את זה לא שהוא רוצה שנרצה את החשק הרע, אלא שנתגבר ונעשה הפוך מהחשק, ושהקושי של המלחמה ימנף אותנו. כי החשק הזה הוא רק משל, והחשק הזה צריך לבנות אותי שאני יתגבר עליו ויגיע לחשק האמיתי של 'נפשי חולת אהבתך'.

מקור הבעיות היא חסרון האמונה

מפא חכמ מוצק אחר מקור כל הבעיות

sen: היה אדם שכאב לו הגרון, נתן לו הרופא תרופה לגרון. למחרת כאב לו הגב, נתן לו הרופא כדורים לגב. למחרת כאב לו האוזן, נתן לו הרופא טיפות לאוזן. ואז החל לכאוב לו הראש, במקום ללכת ולקבל עוד תרופה לכאבי ראש, הוא הלך לרופא מומחה יותר, אמר לו הרופא המומחה, בא נלך לשורש הבעיה, בא נלך לבעיה הראשית שבגלל זה יש כל שבוע בעיה באבר אחר. עשה בדיקות ומצא שיש בעיה במקום מסוים ומשם נובע כל הבעיות בגב בגרון או באוזן. אמר הרופא בדיוק מה לעשות וכל הבעיות נפטרו אוטומטי.

sen: צריכים ללכת למקור הבעיה, לא לסתום כל בעיה בתרופה משלה. כי אם לא תטפל במקור הבעיה היא תצוץ ממקום אחר. מקור כל הבעיות והקשיים והנפילות זה שאדם לא מוכן להסכים שהבורא מנהל אותו ומחיה אותו, האדם חושב שהוא בעה"ב ולכן הוא נזרק מבעיה לבעיה. במקום להתמקד בכל בעיה לכשלעצמה ולנסות לסתום אותה בכל מיני תרופות וטיפולים, נלך ישר למקור הבעיה, ונחדיר בליבנו שדווקא מתוך כל הקשיים האלה מוכח שאני לא יכול כלום, ואם אני כן יכול משהו זה הבורא, ולתת הכרה שאני לא עושה כלום ורק הקב"ה מנהל אותי, וכך הכל יבוא על מקומו בשלום.

ניכנות - הרווחת

משחק כפיפות

sen: היה מורה לגישור, שלקח את תלמידיו לחדר, חילקם לזוגות, והודיע שעכשיו למשך עשר דקות הם ישחקו את 'משחק הכיפופים', ועל כל ניצחון (שאחד מכופף את חברו [ביתרון כח]) מקבלים דולר. מיד החלו כולם להזיע ולהוציא אנרגיות מרובות בשביל לנסות להצליח לכופף. לאחר עשר דקות צילצל הפעמון והתלמידים הפסיקו, בודדים ממש קיבלו דולר או שניים. אך היה זוג אחד שקיבל כל אחד מאה דולר. והיה הדבר לפלא. הסבירו השניים שהם סיכמו ביניהם מה יש לנו לריב ולהוציא אנרגיות, אם אפשר בקלות יותר לקבל את הדולר, וכך אמרנו זה לזה, בא נעשה הסכם אני נותן לך לכופף אותי, ואתה תתן לי לכופף אותך. וכך הם עשו על כל כיפוף דולר.

sen 1: להפעיל שרירים מול המצב, לבכות, להתלונן להתעצב זה לא דבר שיעזור לך בכלל לשנות את המצב. פשוט תלך על דרך שלישית שנקראת הכנעה, כך הרבש"ע רוצה, תתכופף. ותזכה שהרבש"ע יעשה כרצונך 'בטל רצונך מפני רצונו כדי שיעשה רצונך כרצונו'.

sen 2: בשעת ניסיון ל"ע הסבל מהתאווה הוא גדול, והיצר נותן לנו דימיון שאם ניפול לא נסבול יותר, וכמו כן אם נפרק את העצבים על מי שאנחנו כועסים אז לא נסבול יותר. באותם רגעים צריכים לאזור עוז ולהסכים לסבול את הסבל של התאווה והכעס, ועל ידי שנסכים לסבול את הסבל הזה, יוריד ה' את הסבל של הניסיון ויתן לנו כח לעמוד בו ויגלה לנו את האור שמסתתר שם. אם אני מתכופף לרצון של הקב"ה, ולא הולך אחרי הדימיונות, אז הקב"ה מתכופף אלי חזרה ונותן לי כח ומח לשמוח ולחיות איתו. ואם אני מחליט לא להתכופף, אז גם הקשיחות של החיצוניות לא תתכופף והשיברון רק יגדל ויכאיב.

להתחבר למי שאני - ולא לדימוי שנותנים לי

לפנות רק מהקמח

sen: בפסח אנו זוכים לטעום ולהנות מהטעם של הקמח. כי כל ימות השנה אנו לא באמת נהנים מהטעם של הקמח אלא יותר נהנים מהרכות של הלחם ומהטעם של הסוכר והדבש שמעורבבים עם הקמח. אבל בפסח זה נטו קמח.

seny: כשאנחנו מצליחים ונושאים חן בעיני אנשים, הרי אז אנו לא באמת מחוברים לעצמנו למי שאני באמת, אלא יותר מחוברים לדימוי שהשני נותן לי בזה שהוא מתייחס אלי, שזה לא באמת מי שאני. אבל כשאנחנו קצת נתקלים בשונאים ובאנשים שקצת מציקים לנו אנו זוכים להכיר את עצמנו, את החלק שנותן לנו כח להמשיך למרות הקשיים שהחלק הזה הוא מי שאני באמת זה 'החלק אלוה ממעל' זה הנשמה שהיא מאוחדת עם הקב"ה.

הכאב זה הודמנות יחידה להתחבר לבורא

WIFI

seny: WIFI (זוויי פי) זה לא דבר שאפשר לתפוס ולהחזיק. ובכדי שתוכל להתחבר לזה ולהנות מזה אתה צריך מכשיר שיתחבר לזה ע"י קליטה, ולא ע"י חיבור פיזי.

seny: את הרבש"ע אי אפשר לתפוס, הרי 'לא דרכי דרכיכם' הרבש"ע הוא לגמרי נבדל מהמושגים שלנו. אבל הכאב והקנאה תאווה וכבוד זה מקום ששם אפשר להתחבר אליו, כי הקנאה וגו' זה חיות אלוקי שהתלבש במקומות מטונפים, וע"י שמתאזרים בסבלנות וצועקים גאט אפשר להתחבר לחיות הפנימי של המידה - שזה הקב"ה.

בלי שאלות - רק עשיה

איך טובב מאל?

seny: שאלו פעם את מי שהמציא את החשמל, איך זה עובד? ענה 'מה זה משנה יש חשמל יש אור תהנו, בלי שאלות!'

seny: הרבי אומר שהכאב זה אור גדול. איך, למה, איפה, מתי. מה זה ענינך? תתן הכנעה ותהנה מחדוות ה' היא מעוזכם, אני מבטיח לך שזה בא למנף אותך.

להיכנע ~ כי זה הנכון

וכ"ל

sen: טיים שטס באמצע הלילה על הים הגדול, באמצע הטיסה הוא עלול לטעות ולחשוב שהים זה השמים, והשמים זה הים, והטעות תעלה בדעתו בגלל שהים נראה כמו השמים, כי בלילה הים הוא שחור, ועליו נקודות מהבהבות שהם אוניות, והטייס יטעה ויחשוב שזה השמים, ויעשה את הגרוע מכל ויסובב את המטוס ויתקרב לים. כשטייס נקלע לכזה מצב של בילבול ואי וודאות עליו להשתיק את הרגשות שלו שאומרים לו לסובב את ההגה, ולשמוע להוראות שנאמרים לו ממגדל הפיקוח, אפילו שהוא כמעט בטוח שהם לא צודקים.

sen: לפעמים אדם בטוח במאה אחוז שהכאב הזה רק יהרוס אותו עד היסוד, הוא אפילו מרגיש שממנו לא יצא כלום. אך עליו לשמוע לרבי שאומר לו ש'זה רק ימנף אותך' והרבש"ע שולח לך רק דברים טובים 'נתתי ליראיך נס להתנוסס', ואתה עוד תגיע רחוק דווקא מזה.

החבר מציאות - גיהנום / החבר סיבה - גן עדן

גיהנום גה העלה

sen: השאלה - אני צריך משהו, ואין לי את זה, אז אני שואל מחבר את הדבר הזה, וכך אני משתמש בו להנאתי ואח"כ משיבו לבעליו.

sen: כשאני חי את החבר כמציאות, אני משאיל אותו ממי שמחיה אותו, וזה גיהנום כי גיהנום נקרא 'שאול' - שאני שואל את האדם ממקור חיותו. אבל ברגע שאני מחזיר את החבר לבעליו - לקב"ה, כלומר אני מאמין שהחבר הוא שליח של הבורא ואין לו חיות לולי חיות שה' נותן בו, אז אני מתמלא חיות, וזה בחינת גן עדן.

תיכונע ולא הפצע

הגנה געה

sen: גנב שלא מוכן להיכנס לניידת כמו ילד טוב, רק הוא משתולל ומתפתל, מוכרח השוטר לגרור אותו על הרצפה עד לניידת ובזה הגנב נשרט ונחבל בכל גופו, כי הוא לא מוכן ללכת כמו ילד טוב.

seny: נפילות וקשיים זה לא ישאיר בך שריטות לעתיד אם תיכנע לרבש"ע ותסכים עם כל מה שהוא מעביר עליך, ותסכים ש'גם שם ידך תנחני' ו'טוב לי כי עוניתי'. אבל אם תתעקש ולא תסכים להיכנע ש'חטאתי נגדי תמיד' ו'מכאובי נגדי תמיד' אז אכן הנפילה והקושי יהיו לך לשריטה ולכאב. וישאירו אצלך צלקות.

להיזהר בשימוש עם המידות

אקנומיקה בה מסוכן - אלק ישי

seny: לכאורה אם אקנומיקה יכול להביא לידי מוות ר"ל, איך זה יכול להיות שאין בית בלי אקנומיקה, הלא זה סכנת נפשות להחזיק כזה דבר בבית? אלא כי לאקנומיקה יש גם מעלות, הוא היחיד שיכול להבריק רצפות למופת, הוא חומר ניקוי טוב ויעיל מאד. אלא מה צריכים להיזהר כשמשתמשים איתו. להיזהר שיביא רק דברים טובים ולא רעים חלילה.

seny: הקנאה תאווה וכבוד וכאבים זה אכן דבר שבכוחו להרוס אנשים, יש אנשים של"ע הגיעו למקומות מאד לא טובים בגלל שסבלו יסורים קשים מאד או של"ע לא הצליחו להחזיק מעמד מול התאווה, א"כ למה הרבש"ע נותן לנו את זה? הרי זה הורס אותנו? אלא כי בעצם זה יכול להביא לנו דברים טובים, אבל צריך להיזהר ולדעת איך להשתמש עם זה. זה יכול להביא לך קשר בורא ודביקות כמדרגת הצדיקים הגדולים, וזה יכול למשוך אותך לשאול תחתיות, אבל בגלל שזה יכול להועיל מאד, הרבש"ע נותן לנו את זה וסומך עלינו שנעשה את הדבר הטוב ונתמנף מזה. והעיקר לצעוק לאבא שיעזור.

ואציעה שאול "הנך"

אסא 13/3

seny: כשהטלפון מצלצל אתה לא נהנה מהצילצול, אלא אתה פשוט כבר חושב מי יכול להיות מעבר לקו.

seny: כשעולה לנו מחשבה שאינה טובה בראש, קנאה, תאווה, כעס ופחד, עלינו לעזוב את הצילצול שמצלצל לנו על הרגשות, ולהיות עסוק במי

שעומד על הקו, ברבש"ע שממתין ומצפה שנקרא אליו, שנגלה אותו גם במקום הכי מטונף הזה, לזהות שאליו יאה אהבה ודחף להתקרב אליו.

לשחרר לסיבות

מצריות נאות

sen: כשאתה בא לעלות במדרגות נעות, אסור לך לאחוז בשום דבר וכן לא לפעול כלום, רק לשחרר ולתת למדרגה החשמלית להניע אותך למעלה.
seny: במצבים של בילבול, עליך לשחרר ולתת לסיבות שאותם הקב"ה מסובב, לתת להם לנהל אותך ולהנחות אותך, תשחרר ולאן שהסיבות מובילים לשם תלך.

לשמוע אל הבקשה

צפיקות כאלות

sen: כשדופקים בדלת בתחילה דופקים לאט ורגוע וחלש, אבל אם לא פותחים את הדלת אז לאט לאט הדפיקות מתחזקות ומתחזקות, עד שבא הצילצול של הפעמון שמרעיש את כל הבית.

seny: הקב"ה רוצה שנשים לב אליו, נשים לב ששום דבר לא מובן מאליו, לכן הוא שולח לנו כישלון קטן ונפילה קטנה שנשים לב שאנחנו חלשים, ואם אנחנו לא נשמע אותו בכישלונות הקטנים, אז הכישלונות יתחזקו ויתחזקו עד שנבין את הגעדאנק. וברגע שנבין את הגעדאנק הכאבים יפסקו. וכל יום זה מתחיל מחדש הקב"ה מתחיל לדפוק חלש, ובמידה שאתה לא שומע אותו הוא לאט לאט מחזק את הדפיקות עד שתבין שהוא סה"כ רוצה קושר איתך.

לא לשכוח - הטאתי נגדי תמיד

פטרול על השבול

sen: בארץ ישראל צריכים כל הזמן לפטרל על הגבולות, אם פעם אחת לא מפטרלים כבר מגלים פירצה.

seny: עלינו לדעת את הסכנה שלנו, שאנו עלולים ליפול בכל רגע, וזה שזה לא קורה זה כי הרבש"ע שומר עלינו, כל הזמן לפטרל על הסכנה שלי, ולגלות שאם אני לא נופל זה כי הקב"ה שומר עלי. אך אם אני לא יהיה עיקבי על הסכנה שלי, כבר היצר יעשה בי פירצה וירחיק אותי לגאווה. כי התכלית הוא שע"י שאני יכיר את השפל שלי אני יגיע לבורא.

כאב בהתאם לאור שיבוא

תאורה בהתאם למצב

sen: ככל שהחדר גדול יותר, כך התאורה בו צריכה להיות עוצמתית יותר, ותשתיות החשמל צריכים להיות גדולים יותר.

seny: כל קושי הוא סה"כ כלי שיעזור לי להכיל אור חדש של קרבת אלוקים וחיבור לערכי האמיתי. וככל שהקושי גדול יותר האור שאני הולך לקבל גם גדול יותר. הקושי צריך להכניס בי הבנה שאני לא יכול, וכך ההכרה שהקב"ה עושה לי הכל תהיה אמיתית ומוחשת אצלי. וזה תענוג החיים.

כאבים זה הדרך לה'

אם זה כואב סימן שזה טוב

sen: הרופא אמר לחולה אני יתן לך תרופה ואם אתה תרגיש מאד רע בשבועיים הקרובים אז תדע לך שזה עובד ובעז"ה תתרפא. אבל אם לא תרגיש רע, אז כנראה זה לא משפיע עליך, ותפסיק לקחת.

seny: הרבש"ע נותן לנו הזדמנויות להתחבר אליו, הזדמנויות להתחבר לנעימות שלו. אם זה כואב לנו סימן שאכן זה עובד. אם יש לי כאבים עלי לשמוח כי זה הדרך לבוא אל הרבש"ע, הכאב זה סיבה והזדמנות נחמדה לדלג למעלה.

לשבור או להתקרב לקב"ה

נורה אלמנה

sen: כשהנהג רואה שנקודה אדומה מהבהבת בשעונים, הוא ישר נלחץ וממהר לתחנת דלק, אבל יש לו עוד פתרון הוא יכול לשבור את הנורה האדומה ולהמשיך ליסוע רגוע. (עד שכבר יהיה מאוחר מדי).

seny: כשמגיע לנו כאב, אנחנו צריכים להאמין שהרבש"ע שלח לנו את הכאב כדי שנתקשר אליו על ידי זה. הוא פשוט עומד ומחכה לחיבור איתנו. לשבור לצעוק לבכות ולהתפקר או לברוח מהבעיות של עצמי זו טעות בחשיבה, כי לא רוצים לדפוק אותך רוצים לשפר אותך.

א' - רוצים קשר איתך

קוצס כל מה הבעיה

sen: הרופא בביה"ח לא נותן שום כדור הרגעה או אקמול עד שהוא לא בודק ויודע בדיוק מה מקור הבעיה, אחרי שהוא יודע מה מקור הבעיה אז הוא מתחיל לטפל ולתת כדורי הרגעה ואקמולים.

seny: קודם כל עלינו לדעת שהכאב והכישלון באו בגלל שהרבש"ע רוצה להיות קרוב אלינו יותר, הוא רוצה שאנחנו נתחבר אליו, והכאב הזה זה אפשרות בשבילי להתקרב. ורק אחרי שאני יודע למה הכאב בא, אני יוכל להתנהג בצורה הנכונה ולחזור לשמחת חיים.

הובת הדיבורים בעבודה

לבעת להילחם בעשת אלמנה

sen: במלחמת העצמאות נפטרו הרבה לוחמים. כי הם היו אנשים ששבו מהשואה ולא ידעו איך מחזיקים נשקים ונלחמים, אבל נתנו להם נשקים שילחמו כי היה צריך עוד כח בצבא, ובגלל שהם לא ידעו איך משתמשים עם הנשק נפלו הרבה מהם.

seny: אם אני יתחיל לחשוב מהרבש"ע כשאני כבר עמוק בכאב זה מאוחר מדי. כי קודם צריך להתאמן ולדבר מהדרך להחדיר בלב את האמונה, להחדיר ע"י דיבורים שכל כאב זה סיבה למנף אותי. ורק אחרי שאני לומד מה זה הכאב, ואיך להשתמש עם הכאב, אז אני יוכל להתנהג נכון בשעת כאב.

עד שתבין שמחפשים את טובתך

חבלי איבה - לא יעיל שום כרימה

seny: כמו שאשה שנמצאת בחבלי לידה, גם אם היא תברח לסין הכאב ישאר עימה, הבריחה למקום רחוק לא ירחיק את הכאב ממנה. כי הילד צריך לצאת והכאב ילווה אותה לכל מקום עד שהילד יצא.

seny: כך בשעת כאב - הבריחה להפקרות או ליאוש לא יעזרו לך כלום, כי הכאבים יבואו לך בכל מקום עד שתבין את הגעדאנק. עד שתבין שלא רוצים להכאיב לך ולקחת ממך אלא רוצים לתת קשר בורא חזק יותר, להוליד אצל מח חדש ונקי יותר. דע שהקב"ה נותן לך את זה מאהבה. והוא נותן לך את הכוחות להחזיק מעמד.

בשעת בילבול - להתמקד רק באמונה

קילקול קיבה

seny: מי שיש לו קילקול קיבה, ישר הוא עוזב את כל האוכל ורק אוכל דברים רכים מאד וגם מזה הוא אוכל רק קצת, אחרת הקילקול יהיה רציני ומסובך יותר.

seny: כשאני בשעת לחץ וחרדה, עלי לעזוב את כל המחשבות שיחרידו אותי עוד יותר, ואת כל העידכונים של החדשות שמלחיצים עוד יותר כי זה רק יעשה לי יותר גרוע. ורק עלי להתמקד בדבר אחד שנקרא אמונה - 'אין עוד מלבדו'.

והיה זה שכרי - ההישענות עצמה על הקב"ה

כיבוש האטרה הוא השכר

sen: אדם שמאד מאד רצה שיהיה לו רכב, ממש בהשתוקקות יתר, וב"ה הוא עבד וצבר כסף ועלה בידו לקנות רכב, הרי זה שכרו, הרכב עצמו זה השכר שלו, הוא לא מחכה לשכר שיקבל עבור זה שהגיע למטרה.

sen: השכר שנקבל אם נאמין ונבטח בקב"ה, הוא עצם ההישענות על ה' זה השכר הכי גדול, כל השכר שנקבל חוץ מזה הוא אפס ואין לעומת השכר של ההישענות על ה' אלוקים שעוז וחדווה במקומו ושם רק השמחה מצויה.

הפחד של ה'

הפחד של המתווך

sen: כל הלחץ של המתווך הוא שהקונה והמוכר יתקשרו יחד ולא יצטרכו אותו באמצע, ולכן הוא מנסה לתקוע בעיות בין הצדדים כדי שיצטרכו אותו לתיווך והידברות.

sen: הרבש"ע עומד ובודק שנצטרך אותו כל הזמן, לכן כל הזמן הוא שולח קשיים שנראה שאנו צריכים אותו. הפחד של הקב"ה הוא שיהודי חלילה ישכח אותו ויחשוב שהוא מסתדר לבד. כי בזה הוא יתנתק חלילה מהחיי חיים.

לנצל את הכאב

לצל את הכאב

sen: יש שרב ברחוב ואדם נכנס לבנק באזור כדי להתקרר קצת מהמזגן שבבנק, הוא יכול לשבת שמה כמו גוילעם ולהתרענן, או שמנצל את ההזדמנות להוציא עוד כסף מהבנק ולעשות קצת ביזנעס.

sen: הכאב זה הזדמנות לבוא למקום שנקרא חכמה, אתה יכול להתרקב בכאב, או להישען על כל מיני משפטי חיזוק. או שאתה תופס את הנקודה של הקשר בורא "רבש"ע זה אתה", רבש"ע אתה רוצה להראות לי שאני צריך אותך. לנצל את הכאב לבוא למקום הטוב ביותר שזה קשר בורא. להיות בפרישקייט.

דבר עבירה

מחוב לאלל אלל

sen: לרחוב ללא מוצא לא נכנסים, כי זה לא מביא לשום מקום, זה רק תוקע אותך.

sen: חטא ועבירה חלילה זה רחוב ללא מוצא, זה סתם תוקע אותך בעצבות ובחשכות, אין לך מזה כלום, חוץ מבושות, לכן מראש צריך להיזהר ולא להיכנס לשם.

לא לבזבז רגעים של פחד - זה דבר נדיר

לס סססל אל

sen: אבא נותן לילד שלו סכום כסף בשביל לקנות מצרכים הביתה, הלך הילד וביזבז את כל הכסף על ממתקים ושטויות.

sen: ברגעים של פחד - הבורא ממשיך להחיות אותנו. ואותם רגעים שהרבש"ע ממשיך ומחיה אותך זה יכול לשמש אותך לבכי, ולפחד מהפחד, ולהכניס אותך לחרדה חזקה, או שאתה משתמש עם החיות שאתה מקבל לאמונה ולחיבור לרבש"ע.

החיות שאתה מקבל בשעת פחד הוא מלא עוצמה וכח, עובדא שהחיות הזאת יכולה להכניס אותך לעצבות ודיכאון וחרדה נוראית. מזה תבין שהרגעים האלו הם מלאי אנרגיה וזה יכול לשמש אותך בשביל להתעלות למקום שלא היתה יכול לבוא לשם אף פעם רק עכשיו. כי זה לעומת זה.

העמל עוזר לי להעריך את הנקודה

יחשה ועבובה קשה

sen: יש אדם שביום אחד מתעשר מהון עצום שמקבל בירושה. ויש אדם שעבד והשקיע ועמל והזיע עד שנתעשר בהון עצום של כסף. ההבדל

ביניהם הוא שזה מעריך את כספו ושומר עליו. וזה לא מעריך את כספו ולא שומר עליו, ואם יפסיד קצת הוא לא יחשיב את ההפסד ולא יכאב לו.

senj: אדם שעמל וחותר מעצמו חתיכות כדי להגיע לנקודה של האמונה והחיבור לאלוקות, הוא מאד מעריך את הנקודה הזאת, הוא יודע מאיזה דברים זה הציל אותו, הוא מעריך את הזיסקייט (מתיקות) שזה נותן. ולכן הוא כל הזמן בפחד שהוא יפספס את הנקודה הזאת. אבל אדם שלא עמל על זה, הוא לא מעריך את הזיסקייט שיש שמה והוא מאבד את האמונה בקלות מאד ל"ע.

כלומר, שלא לאבד עשתונות מזה שהאמונה בא בקושי, כי רק על ידי זה שזה בא בקושי אתה תעריך את זה ולא תאבד את זה.

לא להישבר

enah enah

senj: בהמה חורשת וחורשת והופכת את השדה ותוך כדי גם מתלכלכת וכך יוצא פירות. כי הפירות תלויים בחרישה. ולולי החרישה לא יהיו פירות.

senj: "בהמות הייתי עימד" אמר ר' אשר, אדם שחורש - כלומר נופל וקם ולא נשבר, הוא האדם שיזכה לראות פירות, ויזכה לדביקות בקב"ה. כי מתוך הכישלון יזכה להכיר שהיכולת שלו זה מהקב"ה.

השיברון הוא העבירה

eskel, akos

senj: בהמה שחורשת בשדה ולפתע נתקלה בדבר מה וקרסה על הרצפה, אם היא לא תקום להמשיך לחרוש אלא תישאר לשכב, מבין הבעה"ב שכנראה היא הזדקנה וישלח אותה לשחיטה.

senj: "הרע בעיניך עשיתי" זה כשאדם נשבר מהנפילה, כי הנפילה היא סיבה מהקב"ה להראות לאדם שהוא לא מציאות ושהוא חסר אונים, וזה אמור לתת לו הבנה שאם הוא כן חי זה הקב"ה. הנפילה יכולה לקרב אותך לרבש"ע,

ואם אדם נשבר שמה, אז חבל שנפל וטינף. צריך לקום וללמוד מהנפילה ולא לאבד את ההזדמנות להתחבר לרשב"ע מהמקום השפל הזה.

והכי חשוב לדעת שהעצבות מהנפילה היא עוד יותר חמורה מהעבירה עצמה.

כל יום זה משהו חדש

כל יום זה משהו חדש

sen: כל פלאפון חדש שנמכר אם הוא יהיה כמו שאר הפלאפונים לא יהיה לו כל משמעות ואף אחד לא יקנה אותו. הוא חייב להראות אחרת, הצורה והסגנון חייב להיות שונה ומרתק יותר, שזה יצחק שזה משהו חדש.

seny: כל יום זה משהו חדש, זה 'מתכון חדש', זה צירופי שמות חדשים שלא היו ולא יהיו. נכון מבחוח זה נראה אותו יום, אותו שמש, אותו בית, אותו עץ, הכל אותו דבר. אבל בפנימיות כל יום זה משהו אחר, כל יום אפשר להתחבר לגעדאנק חדש שלא זכית לשמוע ולא תשמע ביום אחר.

פסולת שבפסולת יש בו גם סוד

פסולת

sen: הנפט שבעומק הים זה דבר מאד מלוכלך, אבל אחרי שמזקקים אותו בבית הזיקוק הוא נהיה ראוי לשימוש. כשהוא מזדקק בבית הזיקוק נופל ממנו הרבה פסולת, הפסולת הזאת לא נזרקת לזבל אלא הפסולת הטובה שיוצאת מהנפט עושים מזה בנזין 95, והפסולת הפחות טובה עושים מזה בנזין 80. וכך ככל שהפסולת יותר מלוכלכת היא משמשת דבר נחות יותר. ויש את הדרגה האחרונה שאת זה היו זורקים ישר לפח, כי זה ממש לא היה שווה כלום. יום אחד היה פועל בבתי הזיקוק שנכווה בידו וחיפש במה להרגיע את הכאב ותקע את ידו בערימת הפסולת שהולכת לזבל, והרגיש שנהיה לו יותר טוב. התגלגל הדבר והיום גילו את הסוד שבפסולת הגרועה ביותר ועושים מהפסולת הזה "זוליך".

seny: גם הפסולת של הפסולת הוא לא דבר מבוזבז, גם מזה אפשר להיבנות, גם זה דבר שיכול להועיל, "סי איז סחורה וי גאלד" (זה סחורה כ..זהב).

חברות טובה ונכונה

אסוכה מוכה

seny: מכירים את זה, שמסובבים בורג וזה לא נכנס, למה? כי מסובבים לכיוון הלא נכון!

seny: כשאתה מוצא לעצמך חבר, אם כל המטרה שלך בחברות הוא לקבל מהחבר יחס, ואתה לא מוכן לתת לו משלך, שזה אומר להבין אותו כשהוא לא יכול לדבר איתך וכדו', הרי זה חברות שאינה קשר אמיתי, לא נקשר פה שום חברות. משא"כ כשאתה מוכן להבין אותו כשהוא לא יכול לשוחח איתך, וגם הוא יכול להבין אותך כשאתה לא יכול לשוחח איתו, כשהחברות היא בלי שיעבוד, זה קשר אמיתי ובונה.

לצעוק מעכשיו 'הצילו'

מערכת ההשנה הישראלית

seny: ההצלחה של מערכת ההגנה של ישראל, זה כי הם חושבים על העתיד. הם חיים את הסכנה שכל הזמן רוצים לתקוף אותנו, ולכן הם מוכנים לכל תרחיש, וכשארגוני הטרור התקיפו בעשרות טילים למרכז הארץ הם היו מוכנים לזה. אבל אם הם היו נזכרים רק בשעת התקפה לחשוב איך להגן על הארץ, זה כבר היה מאוחר מדי.

seny: אנחנו צריכים כל הזמן לחיות את הסכנה שלנו, שהיצר הרע שלנו כל דקה יכול למשוך אותנו למקומות הכי גרועים. ואתה לא שולט על זה, כי האויב לא שואל אותך מתי לתקוף, הוא גם לא מודיע לך קודם, אלא בפתע פתאום הוא תוקף ומכניס אותך לאיבוד שליטה. ואם אתה רק אז תתחיל לחשוב איך להתגונן ממנו, זה כבר יהיה מאוחר מדי. צריך מעכשיו לחיות את הסכנה, מעכשיו לדעת שברגע אחד אני יכול להיות מותקף בתאווה או בחרדה שלא תשאיר לי הרבה ברירות... ר"ל. ולכן מעכשיו עלי לצעוק לרבש"ע. ולא לחכות לרגע הניסיון.

מאיפה היצר תוקף אותי

להתחקף על מערכת השיסור של האויב

sen: בכדי לנטרל את האויב, אני צריך להתמקד על המקום שמשם הוא מפציץ אותי - לחסל את מקומות השיגור שלו וכך יהיה שקט.

sen: היצר הרע מנסה לשכנע אותי ב3 דברים: (1) החבר אשם/ אם לא היית עושה כך זה לא היה קורה. (2) אתה לא תצליח להתמודד, זה יותר חזק ממך. (3) זה הולך לקבור אותך אין לך סיכוי. זה מה שהיצר מנסה לשכנע אותי.

ואני צריך להתייצב נגדו ולחשוב מחשבות בדיוק הפוכים ממנו.

(1) זה מהרבש"ע אף אחד אחר לא אשם בזה. (2) יש לי את הכוחות להחזיק מעמד ולהתמודד עם הקשיים האלו. (3) לא רק שזה לא יקבור אותי אלא זה בא למנף אותי ולחזק אותי ולהביא אותי למקומות שלא הייתי יכול לבוא לשם לולי הכאב הזה.

הכאבים החרדות הם לא כ"כ נוראים

העור שנהפך לאבן צומח

sen: יש עוץ שגר על עצים גבוהים, ובסמוך לחורשת העצים האלו יש הרבה נחשים, והם טורפים את העופות האלו. ואיך הם אוכלים אותם? הרי העופות נמצאים בראשי האילנות הגבוהים? אלא הם נצמדים לעץ וכשהם רואים את העוץ, הם מגביהים את עצמם ופוערים פה גדול מאד. והעוץ מרוב פחד מהפה הפעור של הנחש הוא נהיה כמו אבן דומם ונופל הישר לתוך הפה של הנחש. אפילו שלנחש לא היה לו סיכוי להגיע לעוץ.

sen: בשעת ניסיון של פחד ותאוזה וכאב וחרדה היצר הרע מצייר לנו את זה כנורא ואיום ובכך פותח עלינו פה כ"כ גדול ומפחיד כאילו העולם נחרב ומרוב פחד אנחנו נופלים לרשת שלו ונכנסים לעצבות יאוש וכל הדברים הטובים. אבל עלינו לדעת שיש לנו בחירה לא ליפול לרשת שלו. כי הכאב והחרדה לא כ"כ מאיים על חיי כמו שהיצה"ר עושה את זה. כי זה סה"כ סיבה לקשר אותי לבורא עולם. ואחרי שאני יתקשר הכל יעלם.

ועלינו לקשר את עצמינו ל'דעת' - לדעת שהפחד והכאב בא ממקום טוב וזה מהרבש"ע והכאב הזה רק ימנף אותי. וסה"כ היצר הרע מנסה לבלבל אותי, והצדק לא איתו.

היצר הרע מנסה לזרוע בליבך בילבול

הכלב והחתול

sen: כשכלב רץ אחרי חתולה, הוא נסה אל מתחת לרכב שם הכלב לא יכול להיכנס. אבל הכלב מיד מתחיל לנבוח בחזקה ומצליח לזרוע פחד בלב החתולה ומיד היא נסה ממתחת לרכב וכך הוא תופס אותה.

seny: היצר הרע מנסה כל הזמן לגנוב לנו את הדעת, שנשכח שיש פה יוצר ובורא שמחפש את הטובה שלנו בתוך מערבולת הכאבים והנפילות. וזה כל המלחמה שלנו איתו, לא לתת לו לבלבל אותנו. לזכור תמיד שהקב"ה מחפש את הטובה שלי בכל מקום ומצב.

הרבש"ע מחכה למצוא אותנו בחיים

אימן תשס"א

sen: עם ישראל חווה אסון נורא בל"ג בעומר תשפ"א באחד ההדלקות המרכזיות במירון, היו אז הרבה נעדרים שלא ידעו מה קורה איתם כי המערכת הטלפונית קרסה. וכשמצא אבא את בנו הוא שמח כל כך וחיבקו ונישקו ובכה מרוב התרגשות. זה היה שמחה גדולה למצוא את הבן שהוא בחיים.

seny: בכל מקום שיהודי נמצא והוא צועק 'רבש"ע אתה איתי' ולא נותן ליצר הרע לבלבל אותו מהאמונה - הוא מעלה ניצוצות. והרבש"ע שמח מאד בניצוצות האלו ושמח באותו יהודי שהעלה אותם. הוא שמח שהניצוצות והיהודי חזרו לחיים - למקור חיותם שזה הקב"ה.

'להביא נחת רוח ליוצרינו' - הקב"ה שמח למצוא אותנו בחיים ~ חיים של אמונה.

אתה יכול, אבל רק עם תורה!

מנוע מ301 - אבא 3 כ"ג מ"א

sen: ברכב יש מנוע שבכוחו להניע את הרכב ממקום למקום במהירות, המנוע יכול להיות מנוע חזק ומיוחד מאד, אבל אם לא תשים שמן במנוע - זה לא יעבוד.

sen: לכל יהודי יש בכוחו להתקשר בקשר אמיץ עם הרבש"ע בכל מצב, כי הנשמה חלק אלוה ממעל היא, אבל המנוע הזה צריך עזרה והכוונה, הוא צריך את התורה את אותיות התורה שהם התבלין שיפעיל את המנוע. ובלי זה אין מנוע.

אם ליבך עם אהר, הסר דאגה

כחונית אהר לאו

sen: אדם נכנס למונית אומר לנהג לאן להסיע אותו, ומכאן ואיילך הוא סומך על הנהג בעיניים עצומות.

sen: ברגע שאדם מתחבר לקב"ה, נכנע לקב"ה ונותן לקב"ה להנהיג אותו. באותו רגע הוא יכול להיות בטוח שהוא יגיע לכל המקומות הנכונים, ויסיר דאגה מליבו, כי הקב"ה ישמור עליו מחטאים וינהיג אותו במעגלי צדק.

מרכבה לשכינה

מרכבה אין צד מ"א

sen: העגלון הוא מנהיג את העגלה לפי רצונו, והסוס טפל לרצונו של העגלון, לאן אשר יחפוץ העגלון, לשם הסוס ילך. אבל בשעת 'כריזה' הסוס עלול לתפוס את השליטה לידיים ולהחליט לאן ליסוע. אבל המרכבה לעולם היא תהיה טפלה לעגלון לאן שירצה העגלון לשם היא תיסע, אין לה דעה עצמית כלל ואף פעם.

sen: מרכבה לשכינה - זה אדם שמתבטל לגמרי לקב"ה לאן שאתה לוקח אותי אני מסכים, בלי שום דעה אחרת לגמרי. וזה היה דרכם הקדושה של האבות הקדושים.

אפילו אמונה ועידה ביותר היא מלאה באור

גרעין האטום

sen: גרעין האטום הוא זעיר וקטן מאד. אבל רב יכולת ועוצמה והוא יכול להחריב עיר שלימה.

sen: נקודה קטנה של אמונה, אפילו אם זה לא ברור לך ולא תפוס בליבך אלא זה רק חופף עליך, כמה קטן שזה יהיה זה לא משנה - כל נקודה (ולו הזעירה ביותר) של אמונה זה מלא עוצמה וכח מלא אור והתחדשות.

למה אפילו אמונה קטנה היא מלאה בעוצמה? כי ברגע שזה מחובר למקור - לקב"ה שממנו תוצאות חיים יש שם הכל! זה אולי מעט הכמות אבל רב האיכות.

שמו של אדם מקור הכוחות

פנקס צ'קים

sen: אדם נותן לך פנקס צ'קים ואומר לך תעשה עם זה מה שאתה רוצה. לא נשאר לך הרבה מה לחשוב.. אתה פשוט עובר מחנות לחנות וכותב צ'קים למוכרים. ומעמיס את הרכב.

sen: השם של האדם זה הנקודת חיבור שלו עם הקב"ה, השם שלו זה השורש שלו שמשם הוא מקבל חיות, והשם שלו מלא בכוחות ומוחות כי זה השורש שלו - חלק אלוה ממעל. מה שנשאר לך הוא רק לנצל את השם שלך ולתלוש משמה כוחות להתעלות.

מחשבות העבר - זה לא היה!!

פְּאִישָׁה חֲסִיתִית אֶס נִבְנִיק

sen: אתה הולך ברחוב ופתאום פוגש אותך נודניק, מיד אתה אומר לו נכון נכון נכון וממשיך הלאה. אין לך זמן אליו, כי הוא הרי לא הולך להועיל לך משהו.

seny: במוחו של אדם יש לו הרבה זכרונות לא טובים מהעבר, אם זה לא ממנף אותך למקום של הכנעה - על זה נאמר 'זה לא היה'. אם זה לא יועיל לך משהו רק יזיק - 'זה לא היה'. כל פעל ה' למענהו - ואם אין לך מזה נקודה 'למענהו' זה לא היה. פשוט אל תתייחס.

הטראומה הוא מהגאווה שלך

מִוֶּסֶס חֲסִיִּים

sen: אדם עשה מיליונים ממופע מדהים. המופע היה כך: הוא היה מדליק מוזיקה והחזירים היו רוקדים, מופע מדהים. איך הוא עשה את זה? כשהם היו תינוקים קטנים הוא שם אותם על גחלים בוערים, וכל הזמן הוא קפצו, והדליק להם מוזיקה תוך כדי שהם קופצים על הגחלים. לאחר זמן, הוא לקח את הגחלים, אבל להם נשאר בראש טראומה שכשיש מוזיקה - קופצים. וכך הוא עשה מזה מיליונים.

סיכום: הבעיה הייתה הגחלים, וטראומה נשאר להם מהמוזיקה, כלומר מה שהם מקללים כל הזמן זה את המוזיקה. (שבעצם היא לא הייתה הבעיה.)

seny: ר' אשר אמר שהמקור לכל הטראומות והסיבוכים זה הגאווה, כי 'לא מתאים לי שעשו לי כך וכך', 'מה, כך אני נראה?'. אך למעשה הוא חושב שיש לו טראומה מזה שהוא פעם אחת פישל, ובגדול. אבל באמת לא הפישול מלחיץ אותו, אלא הגאווה שלו מלחיצה אותו, זה שהוא לא מסכים לעצמו להראות כך זה מה שמלחיץ אותו ועושה לו טראומות.

עבודה מעשית: על ידי שתסכים עם השפלות שלך, ותדע שהרבש"ע רוצה למנף אותך ע"י הפישול שלך. הסיבוך והטראומה יירגעו.

משם נגיע למלך

השחור שבסוף

sen: על מה דולק הנר? על השחור שבסוף הפתילה! עליו מהבהב הנר ודולק. אם הוא יהיה לבן הנר לא ידלק.

seny: הימים השחורים שאנו מנסים לשכוח מהם, הם למעשה הדבר היחידי שיכול להדליק את עצמנו לקב"ה. כי אם אני כזה גרוע וחסר אונים איך אני עכשיו כן מצליח.

אם נסחפים, לא נכנסים

סכנה ללא נכנסים

sen: נכנסים לים עד אפוא שרואים דגל אדום, מהדגל אדום ואיילך זה מקום סכנה לשם לא נכנסים. למה? כי שם אני כבר יכול להיסחף עם המים, שם אני כבר לא יכול לשלוט.

seny: אדם צריך להכיר את עצמו, להכיר את המקומות שאם הוא נכנס לשם הוא כבר לא יוכל להישאר בדעת צלולה ומלאה באמונה. למשל 'נייעס' ישנם בני אדם שיוזדעים (שמודים) שאם הם שומעים נייעס ומתעדכנים בכל הסרטונים הם לא יכולים לחזור לעצמם לשפיות ולהבנה שיש רבש"ע על העולם. לכן צריך לדעת לשם לא להיכנס.

היוהר מדיבורים שלילים

גחלת

sen: גחלת, אם תרקוק עליה רוק היא תכבה וכבר לא יהיה מה לעשות איתה, ואם תנפח עליה היא תדלק חזרה.

seny: כל כאב והתעוררות של מידה אם תהיה עסוק בשלילי של זה, ב'למה הוא עשה כך' וחיפוש אשמים, ולטחון את האירוע בדיוק מה ומי, אם אתה נכנס לדין ודברים הזה אתה רוקק על ההזדמנות שירדה לך פה, ואתה מפסיד אותה. כי אחרי שכבר הכנסת לראש שלך מחשבות ודיבורים שנוגדים את האמונה אתה כבר תפוס בזה ומאד קשה לצאת ולחזור לאמונה. אבל אם

אתה נוצר לשונך ומתחבר לאמונה במחשבה, סופך מתחבר לקב"ה דרך ההתעוררות של המידה הזאת, שפנימיותה היא היכל ה'.

תורה ומצוות

אחזר אפסים

sen: רכבת שירדה מהפסים, קודם צריך להחזיר אותה לפסים ואחרי זה היא תוכל להמשיך לנסוע, אי אפשר שהיא תמשיך לנסוע כשהיא לא על הפסים.
seny: אדם קרוץ מחמור קשה לו להתחבר לאמונה, לכן קודם צריך להחזיר אותו לפסים - לתורה והמצוות, אחר כך הוא יכול ליסוע מעלה מעלה באמונה.

להתעסק בתכלית

יהאוס אפס יהאוס

sen: היה אדם אחד שהיה לו מרתף מלא ביהלומים, והוא היה צריך עובד שיסדר לו את היהלומים שמה. אמר בעל המרתף לעובד החדש על כל מאה יהלומים שתסדר אתה לוקח יהלום אחד. למעשה: העובד התחיל להתעסק בכל מיני תמונות וענתיקות שהיו במרתף במקום לסדר את היהלומים, ולהרוויח.

seny: כל רגע שאתה חי ואתה לא מחזיר את הנשימות שלך לקב"ה, אתה מפסיד יהלומים. כל רגע זה הזדמנות לחיבור, הנשימה שלך משתלשלת מהאין סוף ב"ה ואתה יכול לחזור אליו בכח הנשימה הזאת שהוא ברא אותה.

גאווה

האזכר אפס אפס ההכ אפס

sen: היה אדם שסחר עגלון שיקח אותו ממקום למקום, והעגלון הסיע אותו בדרכים ישרות ונוחות ומרוב הנוף והדרך הנוחה נרדם האיש. בדרך עלה

העגלון על הר גבוה, עשרים דקות רצופות של עליה, כשכבר הגיע העגלון לפסגת ההר התעורר האיש וראה שהסוסים נוסעים לאט, שאל את העגלון למה הסוסים מאיטים במרוצתם? ענה לו העגלון כי זה עתה הם סיימו לעלות את ההר והם מותשים מזה! אמר לו האיש איזה הר ואיזה נעליים?! אמר לו העגלון אתה יישנת אבל עלינו הר! אמר לו האיש אבל הכל פה מישור? אמר לו העגלון נכון, כי אנחנו כבר בפסגת ההר, סיימנו לעלות!

seny: האדם נברא על ההר הזה אומר ה'יושר דברי אמת'. אנחנו נולדנו עם גאווה, זה הטבע שלנו, אנחנו אפילו לא שמים לב לזה, כי לא לקחנו את זה על עצמנו בבחירה, רק הבורא יצר אותנו ככה. נחפור ונגלה את זה. צריך אומץ.

מופתים

שקית קניות בחינם

seny: אדם ראה את חברו יוצא מחנות מסוימת עם שקית מלאה בכל טוב, אבל השקית נצצה לו יותר, היא היתה שקית יפה ומרשימה, שאל את חברו כמה עלה השקית? ענה לו חברו זה לא עולה כסף. חיש מהר הוא נכנס לחנות וביקש שקית, ענה לו המוכר שזה עולה שקל, 'אבל חבר שלי אמר לי שזה לא עלה לו כסף' התרעם החבר. נכון - מסביר המוכר, כי הוא קנה פה דברים אז הוא מקבל שקית חינם, אבל מי שרק רוצה שקית צריך לשלם.

seny: בכך הסביר ר' דוד משה מטשורטשקוב זצ"ל שמי שרוצה מופתים מהרבי שלו עליו לדעת שמופתים לא מקבלים בחינם. קודם אתה צריך לעבוד עם עצמך לגלות את הרבש"ע לגלות שהוא עשה לך הכל. אחר כך תראה מופתים. אבל אתה צריך לקנות פה משהו כדי שתקבל מופתים.

תיגש לתורה בשביל לקבל עזרה. או תקבל!

שקית הבנק

seny: הפקיד בבנק באפשרותו לתת לך הרבה מסלולים של הלוואות ומשכנתאות, אבל אתה צריך לגשת אליו לדבר איתו להסביר לו, הוא לא יגש

אליך להציע לך ולתת לך. אתה צריך לבוא, להראות שחסר לך, ולבקש ואז תקבל.

sen: הקב"ה נתן לנו תורה, מטרת התורה הוא לקשר אותי לעצמי, לגלות את החסר אוניס שלי. 'שאיך לך מידה טובה - הימנה' בכח התורה תגלה ש'איך לך מידה טובה' ורק הרבש"ע נותן לך את המידה טובה. אבל אם לא תיגש לתורה עם הידיעה שאני חסר אוניס מול הגאווה שלי והמידות שלי, התורה לא תעזור לך. 'תורת ה' תמימה מחכימת פתי' קודם תכיר שאתה פתי - אז תתחכם. אתה צריך לבקש מהתורה שתעזור לך. שהגישה לתורה תהא בכזו צורה.

התבוננות בעסק התורה והמצוות

חיובי ושלילי

sen: בכדי שהחשמל יפעיל תאורה, צריכים לחבר חוט חיובי וחוט שלילי.

sen: בכדי שהתורה והמצוות יאירו אותך, אתה צריך להתבונן שהתורה זה 'אנא נפשאי כתיבת יהבית' - זה נפשו של הקב"ה כביכול. והמצוות הם 'אברין דמלכא' - אברי המלך ב"ה. ועליך להתבונן באלו הדברים, שאתה בעצם מחבק את המלך במעשה התורה והמצוות. - זה החוט החיובי.

עכשיו עליך להתבונן בעצמך בחסר אוניס שלך בחוט השלילי שלך (מה הייתה רוצה לעשות במקום ללמוד..), ולחבר את שני הידיעות האלו למקום של לימוד התורה ומעשה המצוות וכך אחד ישפיע על השני ויאיר ויעיר אותך לבורא.

השבון הנפש

קוניס צירה - חלבון, חובה!

sen: קבלן מזכר דירה ללקוח, התהליך עד שהדירה תהיה על שמו ויוכל לדור בה זהו תהליך ארוך מאד. לעיתים נראה ללקוח שזהו, הוא כבר שילם את כל הכסף, אבל בעצם מתגלה שחסר פה ושם איזה תשלום או איזה מסמך, ולכן התהליך ממשיך להתעכב. כל זה קורה לאדם שלא מסודר עם

הכספים שלו ועם העסקים שלו, אז הוא שוכח דברים, ולא שם לב לדברים, ומאבד דברים. אבל מי שעושה חשבון על כל דבר התהליך הולך מהר יותר או לפחות לא גורם לו לעגמת נפש כשהוא נתקל בעיכוב מסוים.

seny: אדם צריך להיות מחושבן. החשבון צריך להתנהל לפי שישאל את עצמו מה הרבש"ע רוצה ממני? לפי החשבון הזה הוא יוכל להגיע למטרה שלו בעולם, בלי החשבון הזה הוא עלול לטעות.

לעיתים יהיה נראה לו אני לומד כ"כ הרבה, עושה כ"כ הרבה חסד למה יש לי עדין צרות? שאלות כאלו עולים לאדם שלא עושה חשבון נפש. אבל אדם שעושה חשבון נפש מבין שיש מטרה שלשמה הוא כאן, הוא מבין שהרבש"ע צריך ממנו שיתקשר אליו מן העולם התחתון, הרבש"ע צריך מישהו שיבטל את עצמו לגמרי אליו. מהחשבון הזה הוא מבין עד כמה חסר לו בעבודת ה'. כי העיקר הוא הביטול, ולימוד התורה הוא רק אמצעי.

והוא מבין שהכאבים האלו שהוא מקבל ממנו יתברך הם בשביל לעזור לו לבוא לביטול הזה ואל ה'איך' הזה שיביא אותו לנקודה של דביקות ולמילוי תפקידו, ובכך הוא מונע מעצמו עגמת נפש, כי הוא מבין את החשבון שעומד כאן מאחורי הכאבים.

מורד בהסכמת המלך ב"ה

להחטא, לתת פְּשָׁרָה או להסב

sen: המלך רוצה לבדוק את בני עמו האם הם נאמנים אליו. איך יבדוק אותם בצורה חכמה? הוא שולח את אחד מהשרים שילך בין העם וידבר דברי מרידה במלך. והשר יעביר למלך פרטים מדויקים מי משתף איתו פעולה. לדיבורי המרידה של השר יהיו שלושה סוגי תגובות. קבוצה אחת - תכחיש את הדיבורים בגנותו של המלך וירצו להורג את המורד. קבוצה שניה - תשתף איתו פעולה בתמימות. קבוצה שלישית - תפעיל מחשבה. איך יכול להיות שמסתובב מורד במדינה והמלך שותק? אין זה אלא שליח של המלך לפתות את עמו! והם יודעים לא להורגו ולא לשתף עימו פעולה.

seny: איך יכול להיות שמסתובב מלאך/יצר הרע בעולם שממריד נגד המלך ב"ה, והמלך שותק. חייב להיות שהוא פשוט שליח של המלך, והמלך רוצה שהוא ימריד נגדו בשביל לעזור לנו להיות נאמנים למלך. כי הקב"ה רוצה

לשפר אותנו על ידי היצר הרע הזה, שעל ידיו נגלה את הסומך ה' לכל הנופלים'. אז לא צריך להרוג אותנו. רק להבין בשביל מה הוא פה. ולהיזהר לא להתפתות לדבריו.

הרבש"ע רוצה להתארח בשטויות שלנו

כלי הדיוטות

sen: מובא משל במדרש למלך שהודיע לעבדו תדע שאצלך אני סועד היום, הלך העבד והכין את ביתו בכלי הדיוטות' צלחות וכוסות לא מפוארים ביותר כי מנין לו עודף כסף לרכוש כלים מפוארים?. ואז בא המלך עם משרתים שסוחבים לפניו מנורות מזהב וכסא מזהב התבייש העבד בכליו והחביא אותם. ראה המלך בבושתו ואמר אני פוסל את כל הכלי זהב שלי, ואני רוצה רק את הכלי הדיוטות שלך.

seny: לפעמים מתעורר אצלנו מצבים של כלי הדיוטות, 'מה זה השטויות האלו?' אנחנו חושבים לעצמינו. אבל עלינו לדעת שהקב"ה פוסל את כל האור שנמצא אצלו ומחכה לעבודה שלך שתגלה אותו בכלי הדיוטות האלו. הוא רוצה שתדע שזה הוא ששולח לך את השטויות האלו בראש, והוא נותן לך את הכוחות להתמודד עם השטויות האלו, והוא רוצה למנף אותי מזה.

האמונה שבסוף אני יגיע לאושר נותן כח להמשיך לעבוד

תחשנה כיהלומים

sen: אדם מוכן להשקיע המון כח וכסף בחפירת בור גדול בשביל למצוא בתחתית יהלומים. אפילו שלא בטוח שאכן יש יהלומים בקרקעית שם, אבל הוא חופר ומשקיע הרבה כסף וכח כי הוא מאמין שבסוף בסוף הוא ימצא אוצר גדול של יהלומים.

seny: עבודה של שתיקה וסבלנות מתוך אמונה מביאה לאדם את האושר ואת התענוג האמיתי של קרבת אלוקים. ועל ידי שתאמין שעם עבודה של שתיקה וסבלנות מקבלים בסוף קרבת אלוקים תקבל כח להמשיך הלאה לשתוק ולהיכנע לרבש"ע עד שיתנוצץ עליך האור האמיתי.

הסבל הוא הכנה אל הבהירות והמה החדש

מבלי לידה

sen: כל לידה באה עם הקדמה של חבלי לידה. יש סבל כמה שעות ואז בא המתנה החדשה ילד חדש ומתוק שמאיר את עיני ההורים. למרות שייסורי חבלי הלידה חייבים להיות, בכל זאת מאחלים 'לידה קלה' שהייסורים יהיו כמה שפחות.

seny: לידת מוחין - הרבש"ע רוצה להוליד אצל אדם מח חדש. מח חדש זה לקבל הסתכלות חדשה על העולם, לקבל התחדשות ובהירות שמביאה חיים טובים יותר. אבל לפני שמקבלים את זה מוכרח להיות ייסורי לידה, וזה כל הסבל שאנו סובלים בעולם מהווה הכנה אל מוחין חדשים וזכים שאנו מקבלים אחרי הסבל. וזה בתנאי שאנו מתמודדים עם הסבל בהכנעה. הייסורים עצמם מולידים את המח החדש.

הקב"ה שחפץ שהיהודי יצא מהגלות, הוא מברך אותו ב'לידה קלה' ומצפה שאכן כך יהיה, שיזכה להבין זריז את השפלות שלו ואת הביטול שלו, ויזכה מהר יותר לגאולה ולאור החדש שיבוא.

לא בורחים מהתמודדויות

הפּסֵקִי יוֹצֵא לְאוּוִיר הָעוֹלָם

sen: הפרפר לפני שיוצא לאוויר העולם הוא נמצא בתוך ביצה, וכשמגיע זמנו לצאת לאוויר העולם הוא מתחיל לעופף עם הכנפיים שלו וכך לאט לאט נסדק הביצה עד שזה נשבר והפרפר יוצא. היה אדם שרצה לעזור לפרפר הקטן והמסכן, ומיד כשראה שהביצה מתחילה להתנענע שזה אומר שהגיע זמן הפרפר לצאת, לקח סכין לפני וחתך את הביצה. אכן היתה רווחה לפרפר כי הוא לא היה צריך להתמודד עם הביצה האוטמת והמעצבנת, אבל איך שהפרפר יצא מהביצה הוא לא הצליח לעוף. כי ההתמודדות שלו עם הביצה אימן אותו לעוף.

seny: מי שבורח מהתמודדות לא יוצא ממנו כלום, הוא נשאר גולם. וליתר דיוק, אין כזה דבר לברוח מהתמודדות, אם תעזוב את זה כאן, זה יבוא לך שם, כמו הפרפר שברח מהתמודדות ועכשיו צריך להתמודד עם זה שלא יכול לעוף. 'אדם לעמל יולד' צריך להתמודד עם הקשיים ולא לברוח מהם, לצעוק לרבש"ע, להאמין שזה לטובתי, ולהתחזק ככל האפשר. לא לברוח, כי אין לאן לברוח!

גם בנפילה הקב"ה נמצא

אלוהים נמצא במצב האכזרי

seny: בחדר המדרגות של הבנינים הישנים בעיר ירושלים יש פנס קטן וזעיר מאד שמאיר בחדר המדרגות, הוא כ"כ קטן שאפילו החברת חשמל לא קולט את החשמל שהפנס לוקח.

seny: בנפילה הרבש"ע גם נמצא שמה, אבל הנוכחות של הקב"ה מאד מוסתרת שמה כמעט ולא רואים את האור שלו, זה מאיר מאד חלש. אבל הקב"ה נמצא שמה! כי אם הוא לא היה שם, לא היה באפשרות האדם ליפול, כי האדם אינו מציאות בעל כח, רק כל הכח שלו זה מהבורא. ולכן הקב"ה חייב להחיות אותו גם ברגע של הנפילה. והיות שהקב"ה שם - ברגע אחד אני יכול להיתפס אליו חזרה, ואוטומטי הכל ישתחרר ממני. וזה כח התשובה.

להסכים לסבול

לא מתפתים אחרי ערכי אלוהים - זה היצור הרע

seny: מכירים שערבי פתאום מחייך אליך וקורה לך להיכנס אליו הביתה. האם אתה מתפתה לחיוך שלו? לא!

seny: היצר הרע אומר לנו בא בא לעבירה, הוא מנסה לשכנע אותנו שאז נתפטר מהסבל של הבעירה של הקנאה תאוה כבוד. אבל האמת שאי אפשר לברוח מסבל, כי אם נגזר עלי לסבול אצטרך לסבול ואין לאן לברוח, ואכן אדם ששומע לו סופו סובל כפול גם מהנפילה וגם מהביזיונות וגם האשמה

עצמית וכו' כי אין לאן לברוח, אם נגזר לסבול אסבול. לכן צריך לסבול את הסבל של הבעירה בדומיה ולהאמין ש"גם שם ידך תנחני" ולאט לאט הסבל יתמוגג ויתגלה אור חדש של קרבת אלוקים. כי "טוב לי כי עוניתי למען אלמד חוקיך" ע"י שאדם סובל ולא בורח מזה הוא זוכה להתחבר ל'חוקיך' שזה קרבת אלוקים - בבחינה שלא היה לו עד עכשיו.

לחיות את הסכנה - מהו?

30 בראש אלו ואלו

Sen: אדם עם בעיות בלב, נזהר מאד שלא יהיה לו סדקים ברגליים, אתה מן הצד תעמוד ותשתומם מה הקשר? אך יש קשר, כי סדק יכול להביא זיהום ברגל, והזיהום מהרגל יכול לעלות עד הלב. וזה מאד מסוכן.

Sen: כך אדם צריך לחיות את הסכנה שלו, להכיר שבשניה אחת של היסחפות אחר היצר הוא עלול למצוא את עצמו כבוש בצד היצר בצורה שהיצר הרע יגיד לו מה לעשות והוא יעשה בלי לדעת, כי האדם לא יכול לעמוד נגד נטיותיו הטבעיות, ועליו לחיות את הסכנה הזאת כדי להינצל. ורק ע"י שחי את הסכנה הוא זוכה לעזר אלוקי שלא יתן לו להיסחף. "כל השם אורחותיו בעולם הזה זוכה ורואה בישועתו של הקב"ה".

לסבול בדומיה ולזכות להיות משרת ה'

איך נהיים לווים?

Sen: הלווים גילחו להם את כל שערם את הזקן ואת הפאות וכו', ומשה הניף אותם לפני ה', וכך הם נהיו 'נתונים נתונים' לקב"ה להיות משרתי ה' בבית המקדש.

Sen: בכדי לזכות לקרבת אלוקים, צריכים לסבול את הסבל של הכאבים בהכנעה ובשתיקה, שירדו לך לחיים ואתה תשתוק, לא שתיקה רועמת אלא שתיקה של אמונה. כך זוכים להיות משרתי ה'.

אבל אשת קרח לא שתקה על שגילחו את בעלה קרח, וגרמה בכך למחלוקת קרח ועדתו שירשו גיהנום.

מיציאת מצרים למדנו מהלך

אללנו את תפריט ההכנה

sen: ילד לא יודע איך מבשלים אוכל. אז האבא לוקח אותו מלמד אותו, מראה לו בדיוק איך ומה עושים, עד שהילד לומד את התפריט ההכנה, ועכשיו האבא יכול ללכת לישון והבן יעשה את האוכל בצורה מושלמת.

seny: הרבש"ע שם אותנו במצרים, והוציא אותנו משם, והראה לנו שדווקא בגלל הסבל של מצרים זכינו להיות לו לעם. "אנוכי ה' אלוקיך אשר (= ע"י ש..) הוצאתיך מארץ מצרים" ע"י שעם ישראל היו במצרים הם נזדככו וזכו להיות לעם ה'. ו"מעשה אבות סימן לבנים", הרבש"ע הראה לנו את התפריט איך זה הולך - קודם גלות ואח"כ גאולה. וגודל אור הגאולה תלוי בגודל חשכת הגלות. ומהיום נדע שאם יש לנו גלות זה כי הקב"ה הולך לגאלנו.

עכשיו אנחנו מוכנים לצאת לדרך. לעבור ייסורים בלי להתבלבל כי כבר למדנו מיציאת מצרים שדווקא מהסבל באים למקום גבוה יותר של קשר בורא.

מבלין להסברת המכירות: יעקב קיבל את ארץ ישראל, ועשו את הר שעיר, אבל לכאורה זה לא חלוקה הוגנת כי עשו ירש את הר שעיר מיד, ואילו יעקב היה צריך לרדת למצרים ורק אח"כ הוא ירש את ארץ ישראל. למה בני יעקב הוצרכו לגור במצרים לפני שיורשים את ארץ ישראל? ואילו עשו על המקום קיבל את מקומו?

אלא, כי "ארץ ישראל" זה לא סתם קרקע, ארץ ישראל זה קרקע עם נשמה, "כל הדר בה כמי שיש לו אלוה" - פה אפשר להשיג השגות שאין בשום מקום אחר. ויעקב רצה לקבל את הקרקע הזו, את הקרקע שגורם דביקות בה' את זה הוא רצה, אמר לו הקב"ה אם בזה חשקה נפשך תצטרך קודם לרדת למצרים להזדכך שם, כי לאור באור החיים צריכים לעבור קודם גלות, אבל מובטח שבסוף יהיה אור גדול.

נזכור: כאב זה לא כאב וזהו, כאב זה מצמיח דברים טובים וחדשים.

ישאל השואל, הלא ריבוי הצרות וההסתרות מביאות לידי שכחת הכלל הזה! דע כי בשביל זה אחרי כל שש ימים יש את ה'שבת' שהיא 'זכר ליציאת

מצרים' - לזכור את יציאת מצרים, שיציאת מצרים מזכיר לנו שכאב זה לא כאב וזהו וגו'.

לתפוס כל נקודה לתחילת הדרך

אימות לכל הכיוונים

sen: יש שני סוגי משרתים בצבא, יש את הצלפים, ויש את החיילים הרגילים, הצלף יודע לכוון את יריותיו לקדקוד האויב, גם אם הוא רחוק מאד. והחייל הרגיל יורה לכל הכיוונים, מה שבטוח כדור אחד יוריד ראש של מחבל.

seny: למעשה אנחנו לא תמיד יודעים איך מתחילים את העבודה, לכן מה שנשאר לנו הוא פשוט לירות לכל הכיוונים כל דבר שנופל לידי ישר אני צריך לעבוד איתו להפוך את זה לסיבה, לאמונה ולהכנעה. להתחיל את הדרך כל פעם במה שמזדמן.

את המשל הנ"ל אמר רבינו שליט"א בטיש ליל שבת, אך בצפרא דשבתא כבר היה לרבי תשובה ברורה ובהירה לשאלה 'במה מתחילים?'. אבל אלו ואלו דברי אלוקים חיים.

התחדשות בחיים

הצ'ק בוכב

sen: הרכב ממונע מדלק. הדלק עובר תהליך בעירה ושריפה במנוע הרכב, ומשריפת הדלק המנוע עובד. בכדי שהמנוע ימשיך לעבוד, הוא כל הזמן צריך שישרף עוד דלק, מה שנשרף כבר לא יכול להועיל למנוע, המנוע כל הזמן צריך דלק חדש שישרף.

seny: חיים באמונה נותן לאדם חיות והתחדשות אך במה שכבר עבד את הבורא לא יזריק לו חיים לעכשיו, עכשיו הוא צריך לתפוס עוד נקודה של אמונה להחיות את עצמו, כל הזמן הוא צריך עוד ועוד נקודות של אמונה. אין להסתפק במה שכבר עשיתי, כל הזמן צריך לגלות עוד. כל הזמן צריך לחדש את המלחמה להתקרב לבורא.

מה רוצים ממך? - שתרצה ותתחיל!

השמי שהלך לקבל כסף

sen: היה קבצן שהיה צריך הלוואה של 200 רובל לדבר מה, הלך אל הגביר וביקש את הסכום, השיב לו הגביר ומנין לי שתחזיר את החוב? חשב הקבצן ועלה לו רעיון במוחו, וכה אמר לגביר עוד מעט בא יום הפורים שאז כל הפושט יד נותנים לו ובעז"ה אקבץ את הסכום ואחזירו לך במלואו. הגביר התרכך הסכים ונתן את הסכום. ויהי בחצות יום הפורים קרא הגביר לקבצן אל ביתו 'נו איפה הכסף' פותח הגביר. ענה לו הקבצן תשמע זה לא הולך, זה לא בדיוק 'נותנים לו', אבל אתה יודע מה - אני חושב שאם אתה תבוא איתי לאסוף את הכסף ויראו אותך - אתה איש מכובד, ישר יתנו סכום יפה וכך בנקל ובזריזות נעשה את הסכום, התרשם הגביר מהרעיון אולי אפילו נעשה עודף כסף. הלביש הגביר את מעילו נעל את נעלו נטל את מקלו ובצאתם מן הבית שח הקבצן לגביר 'רגע מה יש לי ללכת איתך, הרי אם יראו אותי אולי זה רק יעשה יותר גרוע, לך אתה תאסוף את הכסף, ותלווה לי עוד פעם 200 רובל'.

sen: כל מה שאדם עושה ויעשה הקב"ה נותן לו שיעשה את זה ו"אף מיעוט נקודת אמונתו בו יתברך ג"כ מאיתו יתברך" אז מה רוצים מאיתנו? הרי אנחנו לא יכולים לעשות כלום? אלא רוצים שאנחנו נלך עם הקב"ה ונרצה לעשות ונתחיל לעשות ולאחר מעשה נדע שכל מה שאנחנו עושים זה כי הקב"ה עומד לנו מאחורי הגב, ובלעדיו אין כלום. אבל בשטח, אנחנו חייבים לבוא עם הרצון ורק כך הקב"ה יעזור לנו לעשות את כל התרי"ג מצוות ולימוד התורה ומעשים טובים וכל פרטי עבודתו יתברך שמו. אכן הוא עושה הכל, אבל אתה צריך לרצות - אפילו שאתה קטן אתה צריך להתחיל.

הקושי מביא קשר בורא

כספה שקימה - סה סה

sen: הבשורה המרה מתחילה להתפרסם ברחבי המדינה, המלך האהוב עזב אותנו לאנחות, בבוקר הוא פשוט לא קם. לוויה גדולה ובכי רב. בסוף כל ימי הצער והאבל, נזכר הנסיך 'המלך החדש' שלאביו היה אוצר שלא היה מדבר עליו אף פעם, ותמיד ידעו שמדובר באוצר שעין לא ראתה, אביו נפטר

בפתאומיות ולא הספיק לגלות לו היכן האוצר, כאב רב היה למלך הצעיר שלא הספיק לשמוע על מיקום האוצר. אך החליט בליבו לא לתת ליאוש לכרסם אותו וכל הזמן מיקד את כוחותיו ומוחותיו אל מציאת האוצר, לאחר כמה שנים של חיפוש וללא תוצאה יצא לו להסתובב באחד ממסדרונות הארמון הענק, אפשר לומר שזה פעם ראשונה או שניה שהוא דורך במסדרון הזה כשהוא כבר מלך, כי הארמון היה ענק כמעט כמו עיר שלימה. ורגלו נתקלת ברצפה עקומה, 'לא מתאים לאבי לתת לכזו רצפה להיות בארמון' אבי היה מסודר בתכלית הסדר, יש פה סיבה לכך שאבי השאיר הרצפה עקומה - הרים את הבלטה חפר ומצא שאכן אביו רימז לו משהו בעקימת הרצפה. כי שם היה מוחבא האוצר.

seny: הרבש"ע מחביא לנו אוצר 'אוצר של קרבת אלוקים', אתה יודע איפה זה נמצא? אתה יודע איפה אתה יכול למצוא את זה? תחת הבלטה הרופפת שם זה נמצא, שם הרבש"ע קורא לך שתתחבר אליו ותמצא את האוצר שאתה מחפש.

להתחבר לכאב

3 ממות באישון ליל

seny: השעה שלוש בלילה האבא יושן את שינתו העמוקה, והילד הקטן פותח בצרחות. לפני האבא שלושה אפשרויות 1: לשים צמר גפן באוזניים 'אין לי כח עכשיו' ולישון הלאה. 2: לקום לסתור ללחיו של הילד וכך ישוב השקט לבית. 3: לקום ולבדוק מה כואב לילד, למה הוא בוכה אולי הוא רטוב אולי הוא רעב, אולי נפל לו משהו - כי הילד לא סתם בוכה.

seny: כשלאדם כואב, יש לו שלושה אופציות או לא להתייחס לכאב, להתפקד כאילו אין כלום. או להכות לכל עבר למצוא אשמים ולהחזיר את השקט בכח. או לנסות להבין שמהו פה לא טוב, יש פה מישהו שלא טוב לו ולכן הוא מכאיב לי. הרבש"ע מחכה לקצת קשר איתי, כואב לו מהגלות השכינה שאני גורם לו בגין זה שאני לא חי איתו, הרבש"ע מחכה לקשר איתי, הוא משתף אותי בכאב שלו שלא מתייחסים אליו, הוא נותן לי לק מהכאבים שלו. תבין תתחבר, תגלה את הבורא ותחיה.

הזדמנות לקשר בורא

אלא ספספס הזדמנויות

sen: היה מיליארדר גדול שנקרא לראיון תחת הכותרת 'איך הופכים לעשירים', שאלה פשוטה והמאזינים מקווים שגם התשובה תהיה פשוטה. המיליארדר מגיע והמראיין פותח במסע ארוך של הסבר השאלה 'תעזור לנו ותן לנו לדעת איך הופכים לעשירים? מה הטריק? מה הפטנט? לפתע המיליארדר מתחיל להסיח את דעתו של המראיין לדבר מוזר. המיליארדר מוציא פנקס צ'קים ואומר למראיין כמה אתה רוצה שאכתוב לך, המראיין מנסה להחזיר את הרכבת לפסים, ומסיים את השאלה בעוד משפט מעין השאלה, אבל המיליארדר בשלו. המראיין מרמז למיליארדר עזוב עכשיו עם הצ'קים, זה עוד מעט, קודם תענה למאזינים. התפוצץ המיליארדר ואמר: ככה נהייתי מיליארדר לא פיספסתי הזדמנויות!

sen: על האדם לדעת שכל כאב צער ומצוק ומקרה לא טוב שאליו הוא נקלע זה הזדמנות להתגדל, נכון לא היינו רוצים שזה יבוא אלינו, אנחנו מוכנים לוותר על ההזדמנויות האלו, אבל אם זה כבר פה לא נצא מפסידים מכל הכיוונים, לפחות נרוויח את הדברים החיובים שאפשר לקנות בשעות האלו, שעות של בנית האישיות ובנית הקשר עם האלוקים שזה הדבר שכולל את כל הטוב בעולם. ולא לחשוב שאני מביין יותר טוב ועכשיו אמור להיות אחרת - כי כך מפסידים הזדמנויות = לא חבל?!

מי לה' אלי - זוכרים לדורות

כקאוי ויטאל

sen: למה אני כהן ואתה ישראל שאל החפץ חיים לבחור? ענה הח"ח כי בשעה שבני ישראל היו במדבר משה רבינו שאל בקול "מי לה' אלי", ואבות אבותי לא חשבו פעמיים וישר הזדרזו לכיוונו של משה, ואילו אבות אבותיך אמרו שהם צריכים לחשוב על זה...

sen: אמר החפץ חיים לבחור, בוחר'ל לפעמים יש מצבים בחיים שהקב"ה צועק לך מי לה' אלי, תראה לא לפספס את זה - יזכרו לך את זה לדורות.

התגברות החושך היא תחילת האור

הנוטן לשכוי בינה

sen: 'הנותן לשכוי בינה להבחין בין יום ובין לילה, א"כ מדוע התרנגולים מקרקרים כבר מאמצע הלילה. הלא אם הם מקבלים בינה מיוחדת להבחין בהארת הבוקר א"כ הם אמורים לקרקר בשעות הנץ ולא קודם לכן? אלא אדרבה התרנגולים אפילו בסוף הלילה כשהחושך גובר הם כבר מזהים את אור היום הממשמש ובא, כי התגברות החושך הוא התחלת האור, ובינתם מבינה את זה. וזה בינה מיוחדת שקיבלו במתנה מהקב"ה 'הנותן לשכוי בינה'.

seny: שיא החושך זה אומר שהאור כבר כאן ולכן החושך מתגבר, וצריכים לסמוך על הקב"ה שמאיתנו לא תצא הרעות וכל הרעה זה התחלה של טובה, ובשביל זה צריכים להתחזק בבינה שיש לכל יהודי 'בינה של אמונה' שאכן הקב"ה מחפש נטו את הטוב שלי.

הצדיק קולט את המהלך

אני עושים הנחות ואני לא

sen: בעל המכולת הביא מזכר חדש למכולת שלו, וכהרגלם של אנשים מבקשים ממנו הנחות על מוצרים, והמזכר החדש נע כל פעם לבעל הבית לשאול אותו אם יש הנחה על זה ולאיש זה. אך אחרי תקופה המזכר החדש קולט על מה יש הנחה ועל מה אין, ולמי עושים הנחה ולמי לא, ואז הוא כבר משתמש עם המילים 'אנחנו לא עושים הנחה על זה'. לכאורה מי זה ה'אנחנו' הלא אתה לא הבעל הבית? אלא אחרי שהוא קלט את המהלך הוא כבר יכול להגיד אנחנו כי הוא יודע שכך זה דעת הבעל הבית.

seny: הצדיק שעובד להאמין בכל חושך שהקב"ה רוצה למנף אותו בזה, ומתחזק להאמין שהקב"ה מחפש את הטובה שלו בחושך הזה, הצדיק הזה לאט לאט קולט את המהלך הזה, וזה כבר נהיה אצלו חלק מהחיים - הוא לא נבהל מהכשלונות והכאבים שלו, כי הוא רואה בחוש שזה ממנף אותו. כזה צדיק יכול להגיד לך בבטחה שהכאב הולך למנף אותך, כי הוא קלט את

המהלך והוא יודע שזה 'דעת בעל הבית' - זה המטרה של הקב"ה בכאב הזה "רק למנף אותך".

מטרת הניסיון להכפיל את האהבה

מאמנות האלכה

sen: הבעש"ט מביא משל למלך שרצה לבדוק את הנאמנות של המלכה, ושלה מישהו לפתות אותה, והמלכה אמרה שהיא לא רוצה בשום אופן. ובזה הראתה את נאמנותה למלך, ועכשיו המלך אוהב אותה יותר ממה שאהב אותה עד עכשיו.

seny: הרבש"ע שולח לנו ניסיון כי הוא רוצה להכפיל את האהבה שלו אלינו. ניסיון זה כמעט כל רגע, הלא בכל רגע שאדם חי: הגוף מושך אותו לגאווה, והנשמה מושכת אותו להכנעה, וזה נקרא ניסיון, ובכל ניסיון שאדם נושא תפילה ולא נשבר, הוא מכפיל את האהבה של הקב"ה אליו ביתר שאת.

להתעלות מתענוגי הרגשות בעבודת ה'

למספיק לו האמון הוא מכה את האלק

sen: יש אנשים שדי להם לראות את הארמון המפואר והגדול של המלך, זה כבר מספיק בשביל להדהים אותם - והם חוזרים הביתה. אבל יש כאלו שלא די להם לראות את הארמון, הם גם רוצים לראות את הרכב היוקרתי של המלך. ויש כאלו שמשתוקקים גם לראות את פנים ארמון המלך ומשלמים הון תועפות בשביל לזכות לביקור של שעה בארמון הגדול. ויש כאלו שכל זה לא מספיק להם ואחרי כל מה שהם ראו, עינם לא שבעה והם רוצים לראות את המלך בכבודו ובעצמו, כל התפאורה סביב לא מספקת להם את התאוה, הם רוצים לראות את המלך.

seny: כל השגה שאדם משיג זה אפילו לא טיפה מן הים ממה שהוא עוד יכול להשיג, אדם צריך להשתדל להשיג ככל שיותר, לא להסתפק במעשה המצווה, אלא כל הזמן להתבונן בפנימיות, ובפנימי דפנימי, כי לכל מושג שמשיגים יש אינו מושג שמחיה את המושג, להשיג כל הזמן עוד ועוד

השגות של אמונה ודביקות, לא להיות שבע משום מדריגה, כל הזמן להתעלות בביטול כל הרגשותיו ומחשבותיו אליו יתברך.

כלומר, לא להישאר בתענוגי הרגשות שיש מעבודת ה', כי זה אפילו לא טיפה מן הים מהתענוג שיש בביטול כל הרגשותיו אליו יתברך, כי קשר בורא אמיתי הוא ללא כל תענוג רגשי (פר"א).

פעם אחת ראינו את הקב"ה

אומן באשׁי אֵינִי כִּל הַתּוֹרָה כֹּלָה

sen: תינוק לפני שהוא נולד הוא לומד את כל התורה כולה עם מלאך, ובסוף סוטר המלאך על פיו ושוכח את כל תלמודו וצריך להתחיל להתחלה. והתמיה רבה מדוע מלמדים את התינוק, אם בין כה וכה לא יזכור מאומה? והתשובה היא כי התינוק לא יוכל להתחבר ללימוד התורה אא"כ הוא כבר למד את זה קודם וזה כבר טבוע אצלו, אחרת אין באפשרותו להתחבר לתורה.

sen: בקבלת התורה הרבש"ע גילה לנו את האור שטמון בתורה את האנא נפשאי כתיבת יהבית' שבתורה "פנים בפנים דיבר ה' עימנו" הרבש"ע הראה לנו את הדביקות שטמון בתורה. עכשיו כשכבר שכחנו מהדביקות שטמון בתורה ואנו ל"ע מחפשים לקבל גאווה מהתורה, עדין יש לנו את היכולת להתחבר לנקודה של הדביקות כי כבר ראינו והתחברנו לזה פעם אחת בחיינו, מתי? במעמד הר סיני! לכן באפשרותינו למרות כל ההסתרות לדבוק בזה שוב.

תענוג תמיד אינו תענוג

הריבש"ע חסל בריכה

sen: אדם שיש לו בריכה מתחת לבית, הוא כבר לא נהנה מלשחות בה ולשהות בה. רק אדם שאין לו בריכה תחת הבית אז פעם ב.. כשהוא נוסע לבריכה הוא נהנה עד הגג מכל רגע של שחיה.

sen: כמו כן אצל הרבש"ע 'תענוג תמידי אינו תענוג' אצלו, והרבש"ע חפץ שיהודי יפול רגע מהדביקות ויחזור, יפול ויחזור, הנפילה היא חלק מהתהליך, כי הרבש"ע מתענג מהרגעים האלו שיהודי רוצה ומחפש לחזור אליו, לכן הרבש"ע מפיל אותנו כל פעם עוד פעם כי הוא אוהב את החזרה שלנו אליו.

ארבעים יום שקיבל את התורה

תהליך se כישלון - אלא יש סוף טוב

sen: מובא מחז"ל שארבעים יום למד משה רבינו את התורה, ובכל יום שכח את כל מה שלמד והיה צריך ללמוד מהתחלה, עד שביום הארבעים הוא קיבל את התורה במתנה ולא שכחה יותר.

sen: הרבש"ע נותן לנו נפילות וכשלונות עד שנבין שאם יש לנו משהו זה מתנה ממנו. מטרת כל הנפילות והכשלונות הוא בשביל ה'סוף טוב' - שנדע שאם יש לנו משהו זה הקב"ה.

אבל לא להישבר - זו חובה! אם משה רבינו היה עוצר באמצע הארבעים יום והיה אומר לעצמו נואש 'מה יש לי עוד ללמוד את התורה בין כה וכה אני שוכח הכל' הוא לא היה מקבל את התורה. אך לא, הוא נלחם עם היאוש שהיא גאוה, ולמד עוד יום ועוד יום והכיר יותר ויותר את השפל שלו, וכך זכה בסוף לבוא לדביקות האמיתי שכל רגע שהוא זוכר את התורה - זה הרבש"ע ולא הוא. אסור להישבר, אתה בתוך תהליך, זה עוד לא נגמר - זה יגמר טוב.

אמונה - זה קל יותר

2 עסקים - אמה וזיכרון

sen: יש לפניך 2 עסקים, עסק אחד: דורש מעט השקעה של כסף וכח, ומביא הרבה הכנסות. ועסק שני: דורש המון השקעה של כסף וכח ומח ובסוף אולי אולי יהיה לך מזה הכנסות. במה הייתה בוחר? אני עומד וממתין מי יגיד שהוא מעדיף את העסק השני.

seny: דיכאון – צריך להשקיע בשביל זה המון המון מחשבה, למצוא אשמים, לחשוב שוב ושוב מהרגעים המבישים, לצעוק על עצמי, להיסגר. הדיכאון דורש הרבה דלק של מחשבות והרהורים. ובסוף אתה לא מרוויח מזה כלום, או אפילו מפסיד מזה שמחת חיים ומפסיד מזה חברים ועוד הרבה דברים.

לעומת זה השמחה לא דורשת שום דבר, פשוט שיחרור. ידיעה ברורה ופשוטה שאני לא יכול לעשות כלום, ומי שניהל עד עכשיו הכל בצורה הטובה ביותר ינהל את זה הלאה, 'זיעלוז ליבי'. ואוטומטי הישועות מתדפקות על דלת העליז.

מה שנכון נכון, הלב מושך יותר לצד של הדיכאון. אבל תחת ההגדרה 'קלי' יעמוד השמחה. רק מה, אדם מתעקש להישאר באחיזה ולא מוכן לשחרר ולהכיר שהוא חסר אונים והקב"ה יעזור.

ממה ניצלנו – חסדי ה' כי לא תמנו

מלקות והאכה האמנונה

sen: היה אדם שהיה חייב מלקות, ובכדי להקל עליו את עול המכות הכואבות, הוא שילם למלקה שוחד שיכה אותו חלש, וכך הווה, המלקה הלכה אותו חלש. אך בשעת ההלקאה קרה דבר מוזר, את המכה ה-39 נתן המלקה בצורה חזקה וכואבת כמו שבאמת צריכים לקבל. הלוקה תמה מאד על המכה האחרונה, אך שתק. למחרת הם נפגשו בביהמ"ד ותמה הלוקה אל המלקה מדוע הלקיתני בחזקה את המכה האחרונה 'הרי שילמתני?' ענה לו המלקה רציתי להראות לך מאיזה מלקות ניצלת!

seny: הרבש"ע נותן לנו כאב אחד על פני חיים מאושרים, בזה הכאב הוא רוצה להזכיר לנו את האפסיות שלנו שבעצם כל חיינו היו יכולים להיות מרים מאד כי חסרי יכולת אנחנו, הכאב הזה מראה לנו את המצב האמיתי שלנו ומראה לנו איך החיים שלנו היו יכולים להיראות לולי חסדי הקב"ה. שנבין ממה ניצלנו.

מעברי החיים – אפילו שזה כואב

חנות צעים - אפילו שנה מסריח

sen: אחד פותח חנות דגים, הוא מוכן להתעסק בעבודה המלוכלכת של הדגים, ולהריח את הריח הלא כ"כ נעים של הדגים, כי הוא יודע שבסוף יהיה לו מזה הרבה כסף.

seny: אפילו שזה מלכלך צריכים להיות מוכנים לעבור את המעברים בשביל להתקרב על ידיהם לקב"ה, כי על ידי כל הכאבים והמעברים שבחייו הוא זוכה להתקרב ליוצרו, הוא זוכה להכיר את עפרו, וכך זוכה להכיר את יוצרו. אדם צריך להאמין שהליכלוך הזה מקרב אותי, שלא יפול רוחו בשעה שיעבור עליו הגל.

לא לפרנס את הסטרא אהרא

הפְּרַח הַמַּחִיָּה

sen: אחד קיבל את ה'פרח המחיה' - ממש כך! פרח מיוחד שיכול להחיות מתים. האיש רצה לנסות אם זה באמת הפרח שמחיה מתים, וראה לידו נחש מת, הלך, נתן את הפרח באפו של הנחש ויפח באפו נשמת חיים ואכן הנחש התחיל לחיות. אבל אז קרה משהו לא נעים. הנחש נשך את האיש, והאיש מת.

seny: לסטרא אהרא אין כח משלו, אין לו חיות משלו, הוא לא יכול לשלוט עלינו ולסחוב אותנו לכל מיני מקומות כי אין לו שום חיות, הוא מת והוא לא יכול להתאחז בנו. אז איך הוא כן מצליח עלינו? אלא כי אנחנו נותנים לו את החיות! כשאנחנו נותנים דרור למחשבות שלנו לשוטט בפחדים ובתאוות שהוא מציע לנו, עם זה אנחנו מחיים אותו. הכל תלוי בפיתוי המחשבתי הראשון, אם אתה נכנע לפיתוי ורוצה שניה לשוטט במחשבתך היכן שאסור, בזה אתה מחיה אותו ונותן כח לאויב שלך לשלוט עליך.

איך מסתכלים על מעברי החיים

חנות צה סבל או מקור הכנסה נחבה

sen: אדם חושב שלנהל חנות זה סתם סבל, לרכוש כמויות מוצרים, ולעמוד בדוכן שעות על גבי שעות ולמכור ולהתעסק עם לקוחות מעצבניים, זה עבודה קשה סתם להוסיף סבל לחיים, כך חושב המביט מן הצד. אבל בעל החנות חושב אחרת, הוא יודע שבסוף כל הסבל הוא ממלא את כיסו בהכנסות שיעזרו לכלכל את ביתו ולחיות חיים בהרחבה. ולכן אצלו כל הסבל הזה הוא לא סבל כלל, הכל 'משתלם' - כי בסוף מקבלים כסף.

senj: הכל תלוי בהסתכלות שלך על המעבר שאתה עובר, אם אתה מסתכל על זה - שזה סתם סבל, אז אתה בוכה. אבל אם אתה רואה בזה פוטינצאל להשביח את הקשר בורא שלך, ואמצעי לבנות את הנפש שלך, פתאום הכל מקבל תמונה אחרת, זה נהיה משתלם, זה נהיה שווה.

כמו שבעל החנות מאמין שאחר כל הסבל הוא ירוויח. כך עליך להאמין שאחר כל הסבל רק תרוויח.

בשעת ניסיון רק אמונה

מלחמה תחת סופות חול

sen: צבא ארה"ב הוא צבא חזק ביותר, למרות הכל בלוחמו באפגניסטן הוא כמעט כשל במלחמה, אכן הם היו מאומנים היטב, אבל הם לא היו מאומנים למצב מלחמה תחת סופות חול, ושם במדברות אפגניסטן יש הרבה סופות חול וזה שיבש אותם לגמרי.

senj: אדם הוא בעל כח חזק מאד, כשיש לו רצון עז לדבר מה, אף אחד לא יכול לעמוד לו בדרך, ובמלחמות היצר המביא את האדם לכבדות ולעצבות ולכל עוון גם שם בנקל יכול האדם לכבוש את יצרו, הבעיה היא שהיצר עושה מצב של סופות חול הוא מוריד ממך את הבהירות שדרך ה' היא הדרך הנכונה ודרך היצר היא דרך השטות, הוא לוקח לך את השכל, ובלוחמך במלחמה תוכל לנצח רק מתוך אמונה שדרך ה' היא הדרך הנכונה. כי פתאום כל התורע'ם והמוזחין נעלמים, רק אמונה תמימה תוכל להעמיד אותך במלחמה.

קניני: העלו אבק עד כסא הכבוד, שרו של עשו שהוא היצר הרע עשה ליעקב ערפל כבד ויעקב כבר לא ראה בחוש שדרך ה' היא הדרך הנכונה, כבר נהיה

לו ספיקות, הוא התחיל להתבלבל, אבל יעקב זרק את השכל והמשיך בתמימות ובאמונה להילחם לא להיכנס לעצבות, ובכח זה הוא ניצח.

היצר הרע מתחיל במחשבות שלך

הל מאנה

sen: פעם נצחון המלחמה היה מובטח למי שיש יותר נשק ויותר טנקים ויותר חיילים. כיום, מדינה קטנה עם מעט טנקים ומעט חיילים תוכל לנצח מדינה ענקית ורבת יכולת ומלאה באמצעי לחימה חדישים. וזאת, כי הרי כל ניהול המלחמה מתבצע דרך המחשב, ומספיק אקר אחד מוכשר שיפרוץ למחשב של האויב ויגלה את כל המזימות שלהם ויבלבל את ההוראות שהם שולחים לחיילים בשטח, וכך המלחמה מוכרעת לטובת המדינה הקטנה.

seny: היצר הרע לא נלחם איתך בבריונות. המטרה שלו היא לפרוץ לך למחשבה, ולהכניס לך שמה מחשבות של גאווה, לי זה לא יקרה, אני כבר צדיק, אני לא מתפתה כ"כ מהר, וכך המלחמה מוכרעת לצידו.

בסוף כולם נותנים הכנעה

הוויי - ע' פי אל

sen: אדם נוסע בכביש והווייז מראה לו שצריך ליסוע ימינה, והוא חושב שהוא מכיר יותר טוב את הדרך והוא בוחר להמשיך ישר, מיד הווייז מתעורר ומודיע על שינוי במסלול ו.. הדרך נארכה בכשעה - ממש בשורה שמשמחת את הנהג.

seny: כל פניה לא נכונה שתעשה בחיך לא תעזור לך לברוח מהמטרה שלשם כך אתה בעולם, בסוף אתה תבוא אל היעד, אל התיקון של נשמתך בעולם, תיקון של קשר בורא. אכן באפשרותך לחשוב שאתה יותר חכם ובכך להאריך את הדרך, אבל דע לך שבסוף תצטרך לתת את ההכנעה.

מפחיד ללמוד

מעבר החציה

sen: אם רוצים לעבור את הכביש, היכן עוברים? במעבר חציה כולם עונים! הידעת: שרוב התאונות דרכים קרו דווקא במעבר החציה! א"כ אולי אמנע את עצמי מלעבור במעבר חציה ואעבור רק היכן שאין מעבר חציה? התשובה ברורה לכולם שאם תעבור היכן שאין מעבר חציה אתה לוקח 50 אחוז שלא תגיע לצד השני של הכביש! ואילו במעבר חציה יש לך תשעים אחוז ואפילו יותר שתגיע לצד השני. ורק עליך לדעת שגם במעבר חציה אל תחשוב שזה כ"כ בטוח, עדין עליך להישמר ולהביט אל הצדדים.

seny: התורה היא סם חיים ללומדים לשמה, וסם מוות חלילה ללומדים לכוונות לא רצויות, א"כ יאמר האומר לא אלמד יותר תורה, כי אני יכול לטעות בלומדי אותה ואתרחק מהבורא, שוטה יקרא לו, כי ללא לימוד תורה הוא הרבה יותר מסוכן, אם הוא לא ילמד הוא בטוח ילך לאבדון. אלא, עליו ללמוד תורה, ועדין עליו לדעת שגם הדרך הזו בחזקת סכנה וצריך לעמוד כל הזמן ולבקש מהבורא 'שלא אומר על טמא טהור ועל טהור טמא' רבש"ע תשמור עלי שלא אקח את התורה לגאווה שלי. אבל לא נמנעים בגלל זה מתלמוד תורה.

יותר מדי כאבים ונפילות

sen ית לחמניות

sen: במאפיית הלחמניות משתרע תור ארוך אצל המוכר, המוכר מעיף מבט על התור ורואה שכל העומדים ראשונה בתור מעונינים לקנות רק לחמניה אחת או שניים, ואילו השניים האחרונים בתור הם 'חֶבְרָה כבדים' - כל אחד עם שלוש שקיות מפוצצות בלחמניות. האם בגלל זה הוא יזרוק את כל העומדים ראשונה בתור? ברור שלא! נכון הראשונים בקושי מכסים את ההוצאות, ואילו האחרונים יביאו לו הרבה הכנסות, אעפ"כ כל שתי שקל על לחמניה זה גם משהו.

seny: לעיתים אנו נתקלים בכאבים שהם נראים לו מאד זוטרים בשביל לתת לנו התקרבות לבורא, או שנראה לנו שאנחנו אשמים בכישלון הזה, וזה לא כ"כ קשור למה שאנחנו מדברים שזה בא למנף אותי. וזה נקרא יאוש. כי מכל דבר מכל כאב ונפילה לא משנה איך ומה, ולא משנה בסיבת מה זה

קרה, תמיד אפשר ללמוד מזה. לא משנה כמה אני אשם, וכמה אני לא אשם, תמיד זה בא ללמד אותי ולמנף אותי. אף פעם אל תזלזל בשום כאב, תמיד זה פוטינצאל להעיף אותך למקום גבוה יותר. כמו שאף מוכר לא מזלזל בלקוח הכי פשוט.

לשחרר לקב"ה

מאת אריאל מילר

sen: לעיתים הטייס צריך להעביר את המטוס למצב אוטומטי, שזה אומר להוריד את הידיים מההגה והמטוס יטוס לפי הנחיית השעונים, וזה פעולה שמאד קשה לו לעשות את זה, לשחרר דבר מהשליטה שלי זה מאד קשה.

seny: וזה הקושי שניצב לפנינו בשעת כאב ונפילה, לשחרר לרבש"ע, לתת לו להוביל. להסכים למהלך שלו. 'טוב לי כי עוניתי למען אלמד חוקיך'. אכן זה קשה, כי אני רוצה לשלוט, אני רוצה להבין. צריך ביטול!

לצעוד מול האוש

מאת אריאל מילר

sen: מכירים את הדלת האוטומטית בכניסה לחנויות היוקרה, זה לא יפתח עד שתעבור את הפס האדום שנמצא סנטימטר מהדלת, רק אז הוא יפתח לרוחב ומיזוג המזגן הקריר ינשב על ראשך ויעיף את פאותיך.

seny: אדם נמנע ממעשים בגלל שמחשבות של יאוש ושיברון ואני כבר יודע שאני לא יצליח' מייאשות אותו, בדמינו הוא כבר רואה שהדלת נעולה בפניו. אך בעצם הקב"ה שולח לאדם את המחשבות האלו כדי שיראה את החוסר אונים שלו מול העשיה שהוא רוצה לעשות, וכך יוכל להכיר בהמשך שאם הוא כן מצליח, זה הקב"ה נותן לו את זה. פשוט עליו להתחזק באמונה ולהמשיך בעשיה, אפילו שהדלת נראית נעולה. כי כשיהיה ממש קרוב הקב"ה ירחם עליו והדלת תפתח ויראה הצלחה בפרנסתו ובעסקיו.

החלק האלוקי שבתורה

פְּרוּסַת הַלֶּחֶם

sen: בפרוסת הלחם יש כביכול שני חלקים, את החלק הפנימי הרך, ואת החלק חיצוני הקשה, ויש את האלו שאוכלים רק את החלק הפנימי, למה? כי הם אוכלים רק את מה שטעים להם, מה שנראה להם פחות טעים הם זורקים.

seny: בתורה יש שני חלקים, חלק הידע והחכמה הקושיות הסברות וכדו', ויש את החלק האלוקי שבתורה, החלק האלוקי שגנוז בתורה בכוחו לעורר את האדם שיחיה עם בוראו, ובשביל להתחבר לחלק האלוקי הזה צריך להתבטל לנותן התורה. ואת זה אנחנו מפספסים, כי אנחנו מסתפקים בסיפוק שהידע נותן לנו, ושכוחים מהעיקר שזה האש קודש שיכול להחיות אותי לקב"ה. אוי להם לבריות מעלבונה של תורה.

מחשבות רעות

מַחְשַׁבֵּי הַמַּחְשָׁבִים

sen: שלושה אנשים חמושים שומרים על מרתף ענק שמונח שם כספות על כספות של יהלומים. באישון ליל - דלת הבית המביא אל המרתף נפרץ על ידי שודדים חמושים, השלושה שומרים מבינים שזה חסר סיכוי מול השודדים, וישר הם לוחצים על פעמון האזעקה, וכך נוהרים למקום כח של חטיבה חזקה מהמשטרה.

seny: לאדם אין כח מול המחשבות (מחשבות היאוש, העצבות, התאוה, החרדה), ולכן עליו לצפצף בקולו בתפילה לפני הקב"ה, שיבוא לעזור לו, ובוודאי יבוא לעזור לו. ואפילו שהשיחרור מהמחשבות קצת בושש מלבוא, אעפ"כ הרי כמו שאדם שהזמין משטרה הוא רגוע כי הוא יודע שעוד דקה יגיע משטרה והכל יהיה בסדר, כך על האדם לבטוח שתפלתו נשמעה אצל הקב"ה וכבר ישלח את הסיבות שיצילהו מהמחשבות.